

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 2.2 i 3 / CSC / 16.09.2021

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CSC\02_2i03CSC\

Fitxer 02_2i03CSC1

XIV legislatura · segon període · sèrie C · número ****

Comissió de la Sindicatura de Comptes

Sessions 2, segona reunió, i 3, dijous 16 de setembre de 2021

Presidència de l'I. Sr. Jordi Riba Colom

Sessió 2.2 de la CSC

La sessió de la Comissió de la Sindicatura de Comptes (CSC) s'obre a ****. Presideix Jordi Riba Colom, acompanyat del vicepresident, Ferran Estruch i Torrents, i del secretari, Josep Rius i Alcaraz. Assisteix la Mesa el lletrat Mario Núñez Martínez.

Hi són presents Elena Díaz Torrevejano, Òscar Ordeig i Molist i Juan Luis Ruiz López, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Irene Aragonès Gràcia, Bartomeu Compte Masmitjà i Lluïsa Llop i Fernández, pel G. P. d'Esquerra Republicana; Mercè Esteve i Pi, Ferran Roquer i Padrosa i David Saldoni i de Tena, pel G. P. de Junts per Catalunya; Andrés Bello Sanz, pel G. P. de VOX en Catalunya; Montserrat Vinyets Pagès, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar; Joan Carles Gallego i Herrera, pel G. P. d'En Comú Podem; Joan García González, pel G. P. de Ciutadans, i Eva Parera i Escrichs, pel G. Mixt.

[Assisteix] a aquesta sessió

El president

Molt bon dia.

Benvinguts a aquesta represa de la sessió de la Comissió de la Sindicatura de Comptes que vam deixar suspesa el mes de juliol, pendent de la substanciació de les propostes de resolució procedents dels informes anteriors. I, per tant, procediríem en aquest punt.

Si tothom hi està d'acord, procediríem..., són els informes referents –o millor dit– subsegüents a l'Informe de fiscalització 17/20, sobre l'Institut d'Estudis Espacials, en primer lloc. Si tothom hi està d'acord, procediríem directament a la votació, que farem conjuntament, atès que totes les propostes tenen un contingut idèntic. Però aquí n'hi ha més d'una, no? (*Remor de veus.*) D'acord, són totes iguals, no?, les referents...

Juan Luis Ruiz López

Per anunciar les substitucions, no cal ara o...

El president

Ah, perdó, sí, sí. Disculpeu. En primer lloc..., m'he saltat el tema de les substitucions. Si algun grup ha de notificar o comunicar substitucions, si us plau.

Juan Luis Ruiz López

Sí, nosaltres la senyora Rocío García substituirà l'Òscar Ordeig.

El president

Perfecte. Gràcies. Un altre? No?

**Procediments relatius a l'Informe de Fiscalització 17/2020,
22/2020 i 27/2020**

256/00052/12, 256/00055/12 i 256/00057/12

Molt bé, doncs, ara sí, reprendríem la sessió amb la votació de les resolucions subsegüents. Tothom està d'acord a procedir directament a les votacions?

Doncs es poden aprovar per assentiment? Algú vol que hi hagi vots específics? Assentiment? Molt bé. Doncs les donaríem per aprovades.

Per tant, ara sí, aixecaríem la sessió del juliol i donaríem per obrir la sessió prevista per avui.

La sessió s'aixeca a les...

Sessió 3 de la CSC

La sessió de la Comissió de la Sindicatura de Comptes (CSC) s'obre a ****. Presideix Jordi Riba Colom, acompanyat del vicepresident, Ferran Estruch i Torrents, i del secretari, Josep Rius i Alcaraz. Assisteix la Mesa el lletrat Mario Núñez Martínez.

Hi són presents Elena Díaz Torrevejano, Òscar Ordeig i Molist i Juan Luis Ruiz López, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Irene Aragonès Gràcia, Bartomeu Compte Masmitjà i Lluïsa Llop i Fernández, pel G. P. d'Esquerra Republicana; Mercè Esteve i Pi, Ferran Roquer i Padrosa i David Saldoni i de Tena, pel G. P. de Junts per Catalunya; Andrés Bello Sanz, pel G. P. de VOX en Cataluña; Montserrat Vinyets Pagès, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar; Joan Carles Gallego i Herrera, pel G. P. d'En Comú Podem; Joan García González, pel G. P. de Ciutadans, i Eva Parera i Escrichs, pel G. Mixt.

[Assisteix] a aquesta sessió

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Procediment relatiu al Compte general de la Generalitat corresponent al 2018 (tram. 257-00003/12). Síndic Major, del Sindicatura de Comptes de Catalunya. Tramitació de l'informe sobre el Compte General de la Generalitat de Catalunya. (Compte General: BOPC 782, 3).
2. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 15/2020, sobre la Fundació de Gestió Sanitària de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, corresponent al 2018 (tram. 256-00051/12). Síndic Major, del Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe. (Informe: BOPC 705, 39).
3. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 20/2020, sobre l'Oficina Antifrau de Catalunya, corresponent als exercicis 2010-2018, en compliment de la Resolució

214/XII del Parlament (tram. 256-00053/12). Síndic Major, del Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe. (Informe: BOPC 724, 47).

4. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 21/2020, sobre l'Institut d'Assistència Sanitària, corresponent a l'exercici 2017 (tram. 256-00054/12). Síndic Major, del Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe. (Informe: BOPC 731, 79).

5. Proposta de resolució d'encàrrec a la Sindicatura de Comptes d'un informe de fiscalització relatiu a la gestió dels Fons Covid-19 de la Generalitat, els seus organismes dependents i les entitats de dret públic durant la pandèmia (tram. 253-00001/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació.

El president

Es pren nota de les mateixes substitucions comunicades. Hi alguna altra qüestió que es plantegi a l'ordre del dia?

Juan Luis Ruiz López

Sí, gràcies. En tot cas, nosaltres demanàriem –si no tenen inconvenient la resta de grups– el punt cinquè, si pot ser el punt número 1. I també, per tant, és la votació, no?, de la proposta de resolució. I el punt quart, doncs, que sigui el punt segon. Si no teniu cap mena de problema, demanàriem aquest canvi a l'ordre del dia.

El president

Algun inconvenient, per part dels grups? Acceptarien, doncs...

Lluïsa Llop i Fernández

Cap. Només una cosa. A efectes de comptabilització de votació abans. Malgrat que ho fem per assentiment, tenir en compte els grups qui som i els grups que no hi som.

El president

Efectivament, així es tindrà en compte. Molt bé, d'acord.

Es pot aprovar per assentiment, com hem dit, la proposta d'alteració de l'ordre del dia.

Proposta de resolució d'encàrrec a la Sindicatura de Comptes d'un informe de fiscalització relatiu a la gestió dels Fons Covid-19 de la Generalitat, els seus organismes dependents i les entitats de dret públic durant la pandèmia

253-00001/13

I continuariem amb el primer punt, d'acord amb l'alteració que acabem d'aprovar, el debat i votació de la Proposta de resolució d'encàrrec a la Sindicatura de Comptes d'un Informe de fiscalització relatiu a la gestió dels Fons Covid-19 de la Generalitat, els seus organismes dependents i les entitats de dret públic durant la pandèmia. Com determina l'article 190 del Reglament, aquesta proposta de resolució es tramita pel procediment ordinari. El grup proponent vol intervenir per presentar la proposta de resolució?

Elena Díaz Torrevejano

Sí; molt bé.

El president

Efectivament. Senyora Díaz, té la paraula.

Elena Díaz Torrevejano

Moltes gràcies, president. Molt bon dia. De manera molt breu, com ja està explicat al redactat de la proposta de resolució, el Govern de la Generalitat ha rebut una mica més de 3.165 milions d'euros dels Fons Covid-19, creats pel Govern d'Espanya, del total de 16.000 milions. Un fons creat per ajudar a pal·liar les conseqüències negatives que ha estat arrossegant la crisi de la Covid-19 en el sector sanitari, educatiu i econòmic. I donat que en els informes d'execució que realitza la conselleria d'Economia no podem comprovar tot el detall del destí d'aquests recursos, demanem realitzar un informe complementari al que es va demanar, sobre la despesa general, en base als decrets d'emergència, a les resolucions 962 i 963 de la passada legislatura.

És a dir, en resum, demanem una fiscalització específica i completa sobre la gestió dels Fons Covid. No només del que s'està treballant actualment, que és la despesa generada amb caràcter d'emergència.

El president

Molt bé. Moltes gràcies. Algun altre grup demana intervenir en aquest punt? Sí?
Senyora Lluïsa Llop té la paraula.

Lluïsa Llop i Fernàndez

Gràcies. Molt bon dia a totes i a tots. En nom del Grup d'Esquerra Republicana, intervenim. Certament, l'Estat espanyol va crear un fons amb aquests 16.000 milions. Curiosament, la mateixa xifra del dèficit fiscal que pateix aquest país, dels quals van arribar 3.000 i escaig milions d'euros a la Generalitat. Certament, una xifra molt inferior a la que altres governs estatals havien enviat als seus governs regionals o autonòmics. I, per tant, aquesta evidentment es va incorporar a la despesa, amb una despesa absolutament extraordinària, en un moment d'extrema urgència i necessitat del país. Un moment en què tots som conscients que va caldre entomar moltíssimes coses de forma urgent, perquè l'important i el prioritari era la salut de les persones.

I, per tant, es va actuar des de la Generalitat de Catalunya, amb aquesta màxima, aquesta priorització, amb la mateixa priorització, també, i la mateixa importància que nosaltres entenem que cal donar comptes i fer-ho d'una manera transparent, de la gestió d'aquests fons. Aquests fons, com bé saben, d'acord amb la mateixa normativa prevista per la Generalitat, en què ella mateixa s'ha obligat a fer un seguiment comptable sobre l'impacte pressupostari de l'emergència de la Covid, i així va dictar la normativa corresponent, perquè quedés inclòs dins del Compte General que la mateixa Sindicatura de Comptes audita. Per tant, aquesta feina, evidentment ja es fa, perquè és imprescindible dins d'aquest àmbit de transparència.

Malgrat això, i donat que es demana específicament reiterar aquesta feina i que la Sindicatura específicament, més enllà que ja ho fa a través del Compte General, ho faci en un informe específic, insisteixo, en ares d'aquesta transparència, encara més en un any d'excepcionalitat, que entenem que és necessària, des del Grup d'Esquerra Republicana donarem suport a aquesta proposta de resolució.

El president

Moltes gràcies. Alguna altra intervenció, no? Ah, sí?

David Saldoni i de Tena

Sí; doncs, seguint també el que comentava la diputada Llop, també primera, això és una feina que ja es fa. I, per tant, diguem-ne, d'explicacions i de seguiment i de fiscalització ja hi són. Però, si en aquest cas es vol tornar a mirar determinades allò..., coses que es volen intentar buscar, ha estat molt clar fins ara com s'ha finançat, què s'ha fet amb les despeses de la Covid. I, per tant, amb un nou informe escolta'm, pot quedar més clar. I, per tant, el nostre vot també serà favorable.

El president

Motles gràcies. Hi ha més intervencions?

Procediríem, doncs, a la votació.

Vots favorables?

Unanimitat, oi? Unanimitat dels presents. Molt bé.

Doncs queda aprovada la resolució.

**Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 21/2020, sobre
l'Institut d'Assistència Sanitària, corresponent a l'exercici 2017**

256-00054/12

Passaríem ara al següent punt. No cal que suspenguem, però sí que el segon punt de l'ordre del dia, un cop..., amb l'alteració que hem aprovat, és el debat de l'Informe de fiscalització 21/2020, de l'Institut d'Assistència Sanitària, corresponent a l'exercici 2017.

Donem la benvinguda als síndics de la Sindicatura de Comptes que ens acompanyen avui. Agraïm la seva presència avui aquí. I el debat comença amb la presentació, per part del síndic major, que ha estat el síndic assignat pel Ple de la Sindicatura de Comptes a tal efecte. Per tant, moltes gràcies i quan vostè vulgui.

El síndic major (Jaume Amat i Reyero)

Moltes gràcies, president. Senyores diputades, diputats, molt bon dia a tots. Bé; en primer lloc..., penso que és la primera vegada que intervinc en aquesta comissió aquesta legislatura. L'anterior no hi vaig poder ser, aleshores vinc amb moltes ganes

de col·laborar i d'estar amb vostès i de poder intervenir i de poder solucionar tots els problemes, dubtes i incògnites o actuacions que puguin anar sortint. A més, avui pel mateix índex dels temes a tractar, els presentaré tots jo. És a dir, que no em mouré d'aquesta taula. Vull dir, que em tindran durant tota la sessió aquí, presentant temes de tot..., de caire bastant diferent uns dels altres. Començant per aquest, que és que toca a l'ordre del dia.

L'Informe 21/2020, de l'Institut d'Assistència Sanitària, l'IAS, de l'exercici 2017, va estar aprovat pel Ple d'aquesta Sindicatura el passat 14 d'octubre del 2020. És un informe de fiscalització que li'n diem limitada. Limitada..., les grans diferències són entre regularitat i limitada. Regularitat és quan ho agafem tot i donem opinió dels comptes. I limitada és quan només analitzem una part d'aquells comptes i només..., i no donem opinió de tot, sinó que només analitzem aquella part que hem cregut, per la seva importància, que val la pena determinar. En aquest cas, la fiscalització ha estat limitada a la gestió del pressupost, a la contractació administrativa i a la despesa personal, que són els àmbits que, en aquest àmbit, diguéssim, sanitari, són els més sensibles i els més importants.

L'IAS és una empresa pública. De fet, l'IAS és les antigues propietats o hospitals de les diputacions, perquè també n'hi ha a Girona i a Tarragona que, en el seu dia, van ser traspassats al Govern de la Generalitat i que, en el moment del traspàs es va constituir com una entitat..., com una empresa pública i van entrar dintre del que seria l'àmbit del Servei Català de la Salut. I, a més, en aquest cas, amb un pla estratègic dins de que és l'ICS. I en aquest cas, l'ICS de Girona, de relació amb el que serien els mitjans de l'ICS que té a les terres gironines. De fet, és l'hospital de..., el seu central és el centre hospitalari Martí i Julià de Salt, que és on s'ubica l'hospital de Santa Caterina, que ja té tota una història. És molt gran i té... I, a part d'això, també té diferents..., aquesta entitat té..., ha anat incorporant les àrees bàsiques de salut d'Anglès, de Breda i de Cassà de la Selva, que també depenen de la mateixa entitat. L'anàlisi que fem és, primer una mica veure el volum. Això sempre m'agrada explicar-ho. Quan estem parlant de salut estem parlant de molts diners.

Aleshores, moltes vegades..., a vegades parlem d'entitats que es mouen amb pressupostos relativament baixos en comparació amb altres. Aquí estem parlant

d'un volum important. Estem parlant d'un pressupost de quasi 100 milions d'euros anuals. És a dir, que estem parlant de quantitats importants, com és sempre en el cas de..., en l'àmbit sanitari. Si anem directament al que serien les conclusions i després..., ja sí que podríem entrar en algun detall d'aquests. Si ens movem..., hi ha dos..., a l'àrea de contractacions és on hi ha les conclusions on possiblement hi ha una grandària, la grandària més gran de les observacions que fem. És a dir, d'aquelles coses que creiem que poden millorar o que no es fan correctament, bé, que és el que s'utilitza... Un, per exemple, n'hi ha una que és la que han utilitzat un lílindar de contractació menor superior al lílindar que li era d'adscripció atesa la normativa vigent.

Després, i això acostuma a..., ho hem trobat en més d'una ocasió en l'àmbit sanitari, la despesa executada està per sobre de la despesa contractada, en 12 milions, 12,55 milions d'euros. Això vol dir que si mires els contractes i mires el capítol II de despesa corrent, veus que hi ha molta més despesa que la que suporten els contractes. Alguna d'aquesta part, d'aquesta diferència, està justificada, perquè són o contractes marc, o són convenis que parteixen del conveni amb el CatSalut. I altres, és més dubtós. Aleshores, sempre que mirem un àmbit de salut, sempre comparem la despesa corrent amb la despesa contractada, per veure quina és la diferència entre un àmbit i l'altre. Després, també de la mostra dels contractes que hem analitzat –i surt reflectit a l'informe– es veuen diferents incidències, tant a l'àmbit d'incidències o punts on creiem que no s'ha tractat correctament, tant en la preparació de la licitació com en l'adjudicació d'alguns dels contractes.

El segon àmbit amb importància és l'àmbit de personal. En l'àmbit de personal es fa un anàlisi que, de fet, aquest sí que està molt concentrat en el tipus d'empresa, de l'aliança estratègica entre l'ICS i l'IAS. De manera que és un...

Fitxer 02_2i03CSC2

...acord que crec que és bo. És a dir, que hi hagi una incidència estratègica, per no duplicar recursos, és a dir, que no hi hagi el doble de recursos en un hospital i a l'altre, per dir-ho així. Però el que sí que veiem és que alguns dels càrrecs de

facultatius que estan a l'IAS estan ocupats per facultatius que estan en la nòmina de l'ICS. I aleshores..., d'una manera completa, és a dir, estan sempre a l'IAS, quan estan pagats, quan cobren de l'ICS.

Aleshores el que diem és que deduïm que aquesta aliança estratègica ha anat més lluny del que hauria d'anar, de manera que això són llocs estructurals que haurien d'estar dins de la plantilla que correspon al lloc on estan realment que, en aquest cas... I passa, també, a l'inrevés. És a dir, tant de l'ICS..., del Josep Trueta de l'ICS, com el cas de l'IAS, que hi ha llocs que estan treballant al cent per cent a l'hospital, però estan cobrant de l'altre. També hi ha..., en la mateixa tipologia d'anàlisi, també ens trobem que hi ha alguns tipus de serveis, com el d'oftalmologia i odontologia, que estan coberts amb personal al cent per cent, però mitjançant contractes mercantils. És a dir, no hi ha un contracte..., no hi ha..., no estan a la RLT, no estan coberts com un lloc de treball, sinó que el que fan els facultatius que estan en aquests dos àmbits, és que treballen al cent per cent en l'àmbit aquest i es suporta amb un contracte mercantil i no laboral, com hauria de ser.

Després, un altre dels defectes, de les observacions que veiem és que l'IAS no disposava d'una relació de llocs de treball en l'exercici que es va fiscalitzar. Després, també que molts dels complements..., ja si veieu hi ha un gràfic en els complements de la nòmina dels treballadors, hi ha alguns d'aquests que després, en fer la mostra de la nòmina, hem vist que no estan reflectits i no estan aprovats, és a dir, que no hi ha la referència per la qual han cobrat aquests complements o, com a mínim, no hi ha la referència legal de la creació d'aquests complements o de l'existència d'aquests complements. Després, hi ha altres observacions, però que són relativament més petites i que no val la pena recordar-les o ja estan a l'informe, per dir-ho d'alguna manera. Després, un tema que ens hem trobat en més d'una ocasió, és que la major part dels ingressos d'aquesta entitat, igual que la majoria de l'àmbit sanitari, venen dels ingressos del CatSalut.

I els ingressos del CatSalut es pacten. Els honoraris, els preus, es pacten amb el conveni amb el CatSalut i, sobretot, amb les clàusules addicionals, que les van modificant d'any en any per regular-ho, això. Què ens hem vist? Que a la signatura de les clàusules addicionals del conveni amb el CatSalut del 17 s'aproven a primers

del 18. És a dir, quan ja s'havia acabat l'any. És a dir, aleshores, el que sí que demanem i és una recomanació, lògicament, és que s'aprovin dins de l'any. És a dir..., perquè tenen efectes en un any i s'han aprovat just al final de l'any 17 i a primers del 18. Això ha passat més d'una vegada, eh?, no només no ho hem trobat aquí. I, de fet, és una recomanació quasi més pel CatSalut que no per l'IAS. Perquè normalment el que moltes vegades ens diuen els gestors d'aquestes entitats, dir que..., són ells els que fan la proposat i nosaltres la negociem i després l'aprovem.

Però, de fet, perquè és el conveni d'on surten la part important dels ingressos que tenen, d'aquesta entitat, doncs, per això és important fer-ho. I per això surt com una recomanació que s'actualitzi abans que s'acabi l'exercici. I després, que hi ha una part de l'activitat complementària que es realitza en serveis molt puntuals, però existents d'aquesta àrea sanitària. Que són..., que no està inclosa a la cartera d'activitats del servei nacional de la salut. És a dir, que estan donant un servei que no està identificat i que no està programat i que, aleshores, tot i que es mantenen amb convenis, aquests convenis no..., el concepte d'aquest servei complementari que s'està donant no té el suport legal suficient per poder-lo donar. I, a més, són serveis que moltes vegades també tenen –i surt a l'informe– ocupen espais on no hi ha una relació directa entre la despesa d'aquest servei i l'espai que ocupen per part de l'empresa pública.

Res més, jo he intentat fer un resum –una mica– d'aquest informe i, a partir d'aquí, com no podia ser d'una altra manera, estic a la seva disposició per qualsevol pregunta o comentari que vulguin fer. Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, síndic major, per la presentació de l'informe. Tot seguit, serà o és el torn dels grups parlamentaris. Intervindran per ordre de major a menor, per un temps màxim de cinc minuts i té la paraula, en primer lloc, el senyor Juan Luis Ruiz, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Juan Luis Ruiz López

Moltes gràcies, senyor president. I moltíssimes gràcies, síndic major, per la seva explicació, no? Jo, llegint l'informe primer de tot m'han sorgit uns dubtes previs, suposo, per la meva inexperiència en aquest tipus d'informes, eh? Ja ho reconec. I,

per tant, per això li demano si després m'ho podia aclarir. Bàsicament, perquè m'ha sorprès la quantitat d'informes, de diferents informes de fiscalització als quals es fa referència en el present informe, no? Primer es parla d'una auditoria externa de Faura-Casas. Després, es parla d'un informe de la Intervenció Adjunta pel Control del Sector Sanitari. Després, un informe de la Intervenció General. I després, aquest informe darrer de la Sindicatura, no? Repeteixo, suposo que deu ser preceptiu, tot això, eh? no en tinc cap mena de dubte, tots aquests procediments i aquests informes, però m'ha sorprès, no?, la quantitat d'informes i auditories.

I sobretot, perquè si es va fer el mateix l'any 2016, que no sé si això es va fer així o no, sembla que no es van corregir les mancances, ja que segons sembla, no? I diu en el present informe d'aquest any 2017, que es mantenen les mateixes incidències que es van produir en el 2016, no? Pel que fa a les conclusions del present informe, en tot cas vostès, doncs..., ha explicat les qüestions diguéssim més importants, que segurament..., les repetiré perquè hi coincidim plenament, no? Primer ens ha sorprès que no existeixi un programa d'actuació, no?, d'inversions, ni de finançament. Ja no perquè s'incompleixin els propis estatuts de la institució, no?, sinó també perquè sembla obvi, des del punt de vista d'una correcta gestió, no? I més, quan estem parlant d'un pressupost de més de cent milions d'euros, no? Sorprenen, també, les deficiències pel que fa als procediments de licitació i d'adjudicacions. Es parla, també, dels plecs de licitació, dels criteris d'adjudicació de les meses de contractació. D'algunes baixes, també, desproporcionades, no?

I després, també, sorprèn tot el relacionat amb la política de personal, que vostè ha fet referència, no? Que no existeix, en aquell moment, una relació de llocs de treball. Que manquen justificacions en la política retributiva, etcètera, no? És cert que els responsables de la institució van presentar un document d'al·legacions prou extensiu, no? I que, a més a més en algun cas van modificar el present informe. Però cal dir que les conclusions, en algun cas, no deixen de ser preocupants. I en tot cas, esperem que els responsables prenguin bona nota i apliquin les recomanacions. En tot cas, veurem què passa en els exercicis del 2018 i posteriors. Res més i moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. En segon lloc intervindrà el portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el senyor Bartomeu Compte.

Bartomeu Compte Masmitjà

Sí; molt bon dia, presidència, Sindicatura; moltes gràcies. Bé, jo també..., en aquest cas, el primer que podria dir és que comparteixo una mica la inexperiència amb el company i hi ha moltes coses que probablement se m'escapin. En tot cas, crec que per ser una fiscalització limitada, la informació realment és molt de qualitat i molt de volum, no? Per tant, enhorabona i crec que això també s'ha de dir. Jo penso que, tenint en compte que en aquell moment no hi havia unes circumstàncies insuperables com pot ser el 2020 o així, crec que la gestió és francament molt..., és a dir, amb les circumstàncies era relativament fàcil gestionar. I no..., si això ens ho haguessin plantejat, diguérem, l'any 2020, probablement ho entendríem. Però sinó..., no. I sobretot, en temes..., quan hi ha..., quan els criteris són molt clars, allò, quina legislació i quins procediments s'han de fer.

Per tant, agrair, doncs això... Bé; d'irregularitats n'hi ha moltes. Ja s'ha comentat, fins i tot el programa d'inversions ja l'ha comentat el company; la liquidació pressupostària i la incorporació de romanents de crèdit no és correcte, atès que ja s'havia liquidat en exercicis anteriors i tergiversen els resultats. Això que comentava vostè, que els serveis, no?, es concreta un any després. Això, en una empresa privada no semblaria massa lògic, no? Les aportacions pel pagament de serveis són criteris diferents. Per tant..., i crec que és una..., i sobretot el fet que tinguin un únic conveni marc, que tinguin un marc estable i que apliquin tantes particularitats, crec que en aquest sentit, doncs, dona la impressió que el que es fa, a més de generar greuges, sembla que es vulguin amagar disfuncions aposta, no?

Per tant, crec que la informació és molt millorable i crec que, en aquest sentit, ens hem d'interpel·lar col·lectivament, a veure de quina manera podem fer tot això. Vostè deia: s'intercanvien els professionals entre un lloc i l'altre. Jo em pregunto, costaria molt regularitzar aquesta situació? Això també es dona en altres llocs del sistema de l'ICS o només és una qüestió pròpiament de Girona? I en temes de contractació, em sembla que hi ha, també, una inflació de contractes, tenint en compte el creixement que havien tingut, de persones treballadores. Que calculo que és un 6 per cent, 363

contractes..., evidentment –i molts, com vostès diuen aquí, sense causa–. Això, evidentment, a més a més, crec que també s'hauria de valorar molt negativament i fer propostes en el sentit de millorar-ho. I sobretot, també, dèiem, en contractes d'obra, que ja està ple d'irregularitats. Els informes de fiscalització arriben dos mesos més tard, en alguns casos no consta l'informe justificatiu. L'especial incís a no justificar l'excepcionalitat.

I una cosa que també m'ha cridat l'atenció és, s'hauria d'haver formalitzat mitjançant un encàrrec de gestió, la col·laboració s'ha fet mitjançant un conveni de col·laboració. Això, quina transcendència té? Segurament pràctica, no, però jurídica en pot tenir, no? I el tema de les despeses de personal, evidentment, aquí no s'han justificat convenis retributius que no estaven previstos en el conveni, ni tampoc els que no estaven previstos. Això està clar que és com un aiguabarreig de conceptes retributius amb una única homogeneïtat, que no es justifiquen. I que penso que per una entitat de caire públic és una irregularitat molt important. Les recomanacions les trobo molt encertades, crec que és molt important i crec que les hem de traslladar, a la Comissió d'Economia i la Comissió de Salut perquè puguin fer les propostes que creguin més importants.

I el que detecto, per damunt de tot, és una falta de transparència en la gestió. Que aquí, també d'alguna manera s'ha d'emprar mesures per millorar-ho, no? Fonamentalment això, no? En tot cas, entenc que amb una activitat sanitària estructural i unes entitats consolidades com entitats individuals i amb mecanismes de col·laboració no s'hauria de permetre tantes irregularitats. Al contrari, semblaria que, per lògica, haurien de ser molt menors de les que són, no? I jo penso que..., no sé si és possible, doncs, fer un seguiment de, realment, de cara a dos o tres anys vista a veure realment si continua aquesta situació o si s'ha millorat. Crec que és molt important. En tot cas, moltes gràcies a la Sindicatura per posar llum a aquesta gestió. Alguna part d'aquestes irregularitats havien transcendit a la premsa de Girona però, francament, no pensava que les coses tinguessin aquest abast. Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. En primer lloc, disculpes perquè m'he equivocat en el procedir. Els grups de Govern intervenen al final. M'he equivocat. A partir del següent punt

procedirem normalment, d'acord amb el criteri habitual. Disculpes, insisteixo, per l'errada.

Bartomeu Compte Masmitjà

Aplicarem allò que «*El orden de los factores no altera el producto.*»

El president

Perdó...?

Bartomeu Compte Masmitjà

Aplicarem allò que «*El orden de los factores no altera el producto.*»

El president

Cert, no, no..., però bé, les formes són les formes. I, per tant, disculpes al respecte.

Fet això, doncs, si els sembla, continuariem ara amb la intervenció del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula el senyor David Saldoni.

David Saldoni i de Tena

Sí; moltes gràcies, president; síndic major. En aquest informe –i s'ha comentat– el que es veu són aquests tres grans blocs. Aquests tres grans blocs on hi ha la contractació administrativa, el personal, també, i les operacions amb entitats vinculades. Això, diguem-ne, no és específic només d'aquest cas, de l'Institut. I jo crec que és molt reiteratiu. I portem aquí només..., jo porto una comissió, aquesta és la segona, i em sembla que en els informes anteriors i en aquests també apareix sempre, de forma reiterada, els temes de la contractació, dels problemes dels contractes menors, els problemes amb els contractes d'obres, els límits, els lots, etcètera. I, per tant, això és un fet, diguem-ne, que caracteritza també, a vegades, les dificultats. I les dificultats burocràtiques que hi ha, a l'hora de poder tirar endavant l'activitat de molts dels organismes del nostre país i de les administracions del nostre...

Fitxer 03

...país. Per tant, en aquest sentit, el que sí que és bo, també, doncs: 1. És posar el focus, posar el semàfor a l'hora de poder dir que això s'ha d'anar millorant i que s'ha de vetllar perquè això no pugui passar.

Igualment que complir, en aquest cas, amb tota la normativa de contractació. Ja sigui l'especificitat amb lots a l'hora de poder fer segons quines contractacions, que aquí també s'especifiquen al llarg de l'informe. I, per tant, doncs que això ha de ser una pràctica que a l'Institut i a tots els altres, els quals anem veient, hem de poder veure com va. Lligat, també –i jo crec que políticament, també– en algun moment hem de repensar i veure si hi poden haver millores legislatives en l'àmbit de la contractació que puguin contribuir al bon funcionament de les administracions i els òrgans dependents arreu. Perquè això, quan veiem que és una cosa tan continuada i que sempre tenim el mateix, probablement hi ha determinats aspectes que hauríem de poder valorar de com es pot fer. El mateix, també, ens passa en tots els temes de personal. Temes de personal, aquí veiem de tot, no? En un organisme d'un volum que, com dèiem, parlàvem de més de 100 milions d'euros, hi ha molt de volum.

Hi ha molta contractació. Hi ha molt de personal. I, a més a més, quan es treballa de forma tan directa, en aquest cas, amb l'ICS, amb el CatSalut, per poder veure com es fa. Aquests creuaments que es veuen en aquest institut i que en altres llocs, també es veuen i també surten, afloren, doncs, hem de procurar que tot això no pugui passar. I en aquest cas, amb les recomanacions i amb les observacions que se'ls fan, això ho hem d'anar posant en relleu. El mateix, també, jo poso també en relleu en aquest cas, la resposta que fan des de l'institut a totes les al·legacions. En algun cas, més o menys justificades a l'hora de poder anar responent. I crec que finalment, el que hem de procurar, també, és que en tots aquests procediments –i comentava el diputat socialista que hi ha tants informes, tantes auditories– tot això va servint, de mica en mica, per anar reconduint. Però sí que hauríem de prémer una mica més l'accelerador. I, per tant, a l'institut poder anar resolent tots aquests temes que queden pendents. Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Saldoni. Tindria tot seguit la paraula, si així ho vol, el representant del Grup Parlamentari de VOX, el senyor Andrés Bello.

Andrés Bello Sanz

Muchas gracias, señor presidente; señor síndic, por sus explicaciones. Tal y como ha comentado, pues..., las observaciones más relevantes puestas de manifiesto en su informe están en el ámbito de la contratación administrativa. Es verdad, como ha dicho algún orador que me ha precedido, que estas o parecidas irregularidades o..., en fin, como lo queramos llamar, hemos visto en otros informes de otros organismos. Pero bueno, yo creo que es un tema importante. Como usted mismo ha dicho, estamos hablando de un organismo que maneja una cantidad de dinero muy relevante, es importante. Y bueno, pues usted ha comentado dos de ellas que, efectivamente, además llaman la atención, ¿no? El tema de las compras menores por encima del límite legal. Esto, pues..., no sé, no sé como interpretarlo, pero confundir una..., creo que son 18.000, si no recuerdo mal, con 50.000, pues, no sé, parece una confusión fácil de evitar, ¿no?

También nos ha hablado de que se han gastado 12 millones más de lo contratado. También..., no sé, parece mucho dinero. Yo he anotado algunas otras que también..., irregularidades que he visto en su informe, como aceptar ofertas anormalmente bajas sin pedirles justificación. Un valor estimado del contrato incorrecto. Confusión entre los criterios de adjudicación y los que justifican la solvencia técnica. Informes técnicos con puntuaciones distintas a las de la licitación. Con subcriterios que no estaban en la licitación o puntuaciones no explicadas. Publicaciones no realizadas. Valoraciones de mejoras no explicadas. En fin, me parece que son muchas irregularidades. Yo le quería hacer dos preguntas: ¿Le consta si este organismo ha tomado alguna medida organizativa para subsanar estas deficiencias en el futuro?

Y luego: ¿Sabe o le consta si esto se ha ido resolviendo en ejercicios posteriores?
Muchas gracias.

El president

Muchas gracias. Té tot seguit la paraula el portaveu del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, la senyora Montserrat Vinyets.

Montserrat Vinyets Pagès

Sí; bon dia. Moltes gràcies, síndic, per l'explicació. Miri, estava mirant l'informe..., a veure, amb relació a l'informe de Faura-Casas, dels deutors i consultors, consta a l'informe que emet una opinió favorable, tot i existir cinc consideracions a fer. Entre elles, per exemple, una de les consideracions és que hi ha hagut despeses sense prèvia licitació que ha arribat a un 31 per cent. Al seu parer, aquests cinc condicionants no obstenen a emetre una opinió favorable? Com valora vostè això, que hi hagi aquests cinc condicionants i, tot i això, s'hagi fet una opinió favorable? En segon lloc, amb relació als pagaments efectuats en concepte de residència habitual de l'adjunt a gerència, d'abril de 2015 fins a 2018, preguntar-li si té constància si s'han reintegrat aquests pagaments a les arques públiques.

En tercer lloc, amb relació als ingressos de l'Institut que hem vist que..., on es desglossen, on es detallen els ingressos hi ha uns 3 milions que provenen de serveis a mútues i privats, en genèric. Per veure si ens podia aclarir en el marc de quins convenis o de quina manera s'ha articulat aquests pagaments. Després, amb relació a aquests serveis complementaris que vostè ens explicava, que no hi ha suport legal, que no hi ha un marc en el que fer aquests serveis complementaris, que hi tenim podologia o rehabilitació. He vist que inclús hi ha certificat de defunció. Estem dient que els usuaris han de pagar perquè s'expedeixin certificats de defunció? Per altra banda, també amb relació a aquests nou directius que van cobrar la seva retribució sense que aquests imports fossin..., passessin pel consell d'administració; per tant, fossin aprovats en el marc d'un consell d'administració, doncs, una mica conèixer quina és la seva opinió amb relació a aquest aspecte.

I també ressaltar això que vostès posen de manifest, que molts treballadors estan actualment amb un contracte mercantil i no laboral, com és el que pertoca. Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Té tot seguit la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, el senyor Joan Carles Gallego.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bé; bon dia. Gràcies, president; síndic. No reiteraré el llistat d'irregularitats que han constatat els que m'han precedit. Però realment per mi aquest informe és

preocupant. És preocupant perquè les irregularitats els que denoten clarament és mala gestió. I la mala gestió no és que funcioni malament l'IAS, sinó que possiblement també els que han de rebre el servei d'aquest ens no el rebin també amb prou condicions. Per tant, mala gestió també és mal servei, mala qualitat del servei. I per això, més preocupant, no? A mi el que m'agradaria saber és si el resultat de la mala gestió comporta o no comporta responsabilitats pels mals gestors. Perquè, el que no m'agradaria és que, els que els gestionen malament continuïn gestionant amb falses o no falses promeses que ja ho farem bé.

Escolti, si hi ha mala gestió, el gestor ha d'assumir la seva responsabilitat. Especialment quan alguns elements d'aquesta mala gestió acaben, també, en temes de retribucions de personal que estan fora, diguéssim, de la norma establerta. Que crec que aquí, clarament els gestors haurien d'assumir la seva responsabilitat corresponent. Per tant, diguéssim, per una part això. I després, també com aquestes irregularitats hi ha compromisos o no compromisos de solucionar-les. Entenem que una part d'aquesta mala gestió no és exclusiva de l'institut en sí, sinó que correspon també a un conjunt del CatSalut, quan es constata clarament que el contracte programa es fa a any passat, amb tot el que comporta ja, diguéssim, de pràctica una mica rara, diguéssim. Perquè tancar els ingressos un cop ja has fet les despeses és una miqueta complicat de poder-ho explicar en termes normals.

Per tant, això també em preocuparia i per tant, des d'aquest punt de vista també si aquest ens canvia, també, aquestes pràctiques de funcionament i tal, no? Per tant, preocupat per les irregularitats, per la mala gestió i la demanda que hi hagi responsabilitats a qui gestiona malament les coses. Res més, gràcies.

El president

Moltes gràcies. No havent-hi més grups, seria de nou el torn del síndic major. Senyor Amat, té la paraula.

El síndic major

Moltes gràcies. Intentaré contestar el que pugui. Hi ha coses que m'han preguntat que ja veuran que, si no tinc la informació ja els ho diré. Abans de començar, una cosa que..., en més d'una ocasió he comentat i que a vegades es fa estrany si no estem acostumats a llegir els informes de la Sindicatura de Comptes, l'informe de la

Sindicatura de Comptes, com un òrgan de fiscalització que és, igual que en el món de l'auditoria, només posem en èmfasi allò que no funciona, que són les observacions. És a dir, mai parlem del que va bé. A vegades, si fas una lectura ràpida pots arribar a dir, ostres, ho fan molt malament. Bé; perquè només diem allò que hem vist que no va. És a dir..., perquè és la nostra feina, perquè aquest és l'encàrrec que tenim. És a dir, que a vegades també s'ha de tenir en compte, en la lectura, que no diem...

O sigui, el que no diem, el que no posem, és que vol dir que funciona. Aleshores, el contrapès l'ha de fer..., de l'anàlisi de la lectura. És a dir, sempre les observacions és allò que per raons legals, de gestió, de criteri, veiem i justifiquem que no funciona. Una altra cosa a tenir en compte és que..., –i aprofito per dir-ho perquè és la primera vegada que parlo en la comissió aquesta legislatura– que darrera d'aquest informe tenim moltes proves documentades. O sigui, qualsevol cosa que es diu en els informes de la Sindicatura, està documentat. És a dir, no avancem cap criteri sense, darrera tenir l'anàlisi de tot el que hem fet. I ho dic perquè, en altres comissions i en altres legislatures ens ho han demanat alguns companys seus, diputats, de..., per preparar la seva posició en aquest debat o per tenir-ho en compte, doncs..., i ho fem encantats, venir a la Sindicatura a dir, escolta, vull veure com heu arribat a aquesta conclusió respecte els contractes, el personal, el que sigui.

Aleshores nosaltres, per suposat, és a dir..., quedem amb el grup de diputats o el que sigui, per explicar no només el que es veu aquí. Com dic jo, això és un iceberg. Això, l'informe, és la punta de l'iceberg. Però, per sota hi ha centenars de proves, mostres, treballs, per justificar el que estem dient. I per suposat, això està a l'abast de vostès el dia que vulguin. És a dir, no tenim problema. Ho dic perquè també, a vegades passa –i aquí és la meva tercera accepció– que nosaltres per llei –i ho fem també perquè ho hem fet sempre així i ho fa la majoria per no dir tots els òrgans similars al nostre–, al costat de l'informe hi ha les al·legacions del gestor. I no és que hi hagi..., és difícil però no hi ha un equilibri entre un i l'altre, perquè així com –torno a dir–, els nostres estan comprovats, estan refets, darrera hi ha el criteri, i el criteri s'ha format a base d'una sèrie d'informació, a les al·legacions no sabem. A vegades sí que ho diuen, a què és degut. Altres vegades, amb tota..., sense criticar, però el gestor diu, això ho hem fet. Fins que no ho comprovem no podem dir si és cert, si ho

han fet o no ho han fet, no? És la paraula que és clar, del responsable que signa, és a dir, però..., no..., no sabem què hi ha darrere. És a dir...

Respecte al que em comentaven dels sistemes de control extern. A veure, això és una empresa pública. I com a tal, a part del que seria el control extern que fa la Sindicatura de Comptes i del control interna que fa la Intervenció de la Generalitat, també han de passar el control d'una empresa d'auditoria. En aquest cas, Faura-Casas, que és una de les típiques del mercat espanyol i català, que es dediquen a fer auditoria. L'auditoria d'una empresa privada, sobretot o quasi sempre, és financera. És a dir, només es focalitza el resultat de l'auditoria en el que és l'estat..., els estats financers que presenta l'empresa. Per això, que és compatible amb el que fem nosaltres. Perquè nosaltres anem més lluny. Veiem l'anàlisi financer i moltes vegades el suportem amb l'auditoria financera que ja tenim. És a dir, que tenim abans. Però anem més lluny. Sobretot, amb el que seria la segona part, que és la que les auditories financeres no toquen, que és la de legalitat.

És a dir, el compliment de la legalitat, que en l'àmbit del sector públic és molt important. I encara anem més lluny. No és aquest cas, però en alguns informes ho han fet, que seria el tercer pas de l'auditoria pública, que és la de gestió o operativa. És a dir, que no només mirem si financerament demostren el que fan, la situació financera i pressupostària, no només mirem la legalitat, si compleixen la llei; sinó que mirem si han complert els objectius que tenien previstos. Si pensaven arribar a una meta determinada, i si han arribat a aquesta meta o no han arribat. Aquesta seria el que és l'operativa de gestió, que és la tercera pota del que és l'auditoria pública. Barrejat amb això, un comentari...

Fitxer 4

...que també és important fer, que si no esteu habituats o no estan habituats amb el tema d'auditoria, a vegades s'escapa. Que es doni opinió positiva dels comptes no vol dir que els comptes estiguin bé, sinó simplement que el que reflecteixen els comptes és la realitat econòmica d'aquella entitat. És a dir, pot ser que una entitat estigui enfonsada financerament, però que l'opinió de l'auditoria sigui bona. Perquè,

precisament l'auditoria, els comptes diuen que aquella entitat està enfonsada. És a dir, quan no hi ha opinió o quan l'opinió és negativa, és quan l'auditor diu: escolti, aquesta entitat, la situació és aquesta, i els comptes no reflecteixen aquesta situació, pels quatre, cinc, set punts determinats. És a dir, que hi hagi opinió no vol dir que vagi bé, sinó que simplement l'opinió està dient que la comptabilitat que ens ensenyen, els comptes que ens ensenyen reflecteixen la realitat.

Aleshores, per això normalment auditoria, amb auditoria financera sobretot, i al món de l'auditoria en general el que es fa és dir..., primer es dona l'opinió dels comptes i després es diuen aquells punts més sensibles de l'anàlisi dels comptes a què hem pogut arribar. És a dir, avisem l'entitat que aquells punts són delicats pel que seria el futur de la gestió de l'entitat. El tema de l'acord estratègic –i parlo concretament de l'IAS, abans ho he dit i torno a dir-ho, és bo que hi hagi un acord estratègic. I, a més, és molt fàcil d'entendre i, a més, així m'ho van explicar. Recordo la primera reunió que vaig tenir amb la gent de l'IAS. És a dir, escolti, nosaltres tenim un equip de cardiologia concret. En el Trueta hi ha un altre equip de cardiologia. Potser enlloc de repetir-lo podríem tenir-ne un pels dos, perquè no cada dia tenim operacions quirúrgiques de cardiologia. I aleshores, si ens falta un dia un, el fem venir del Trueta aquí, aleshores opera aquí i després se'n torna al Trueta.

És a dir, és bo això. És a dir, per no repetir i duplicar moltes especialitzacions. I cardiologia, com puc dir qualsevol altre. I més, si són molt concretes, que no val la pena tenir duplicades. Això és bo. El que estem dient és que han estirat massa d'aquest acord estratègic. I el que fan és tapar forats. És a dir, en no tenir personal per poder fer una funció determinada, li diuen a l'altre bàndol, escolta, contracta'l tu, que tu tens diners o tens personal, però me'l portes aquí i estarà al cent per cent aquí. És a dir, no estarà als dos llocs, sinó que estarà sempre aquí. Que és el que posem en dubte. És a dir, l'acord estratègic no el posem en dubte, sinó que el que posem en dubte és com l'han utilitzat, no? Per exemple, el gerent de l'IAS és el gerent de l'ICS. O sigui, és la mateixa persona que està en les dues funcions.

Que ja em va dir, i és cert, no cobra el doble, sinó que la funció està repartida. Això és part de l'acord estratègic. És a dir, han cregut que és bo que la mateixa cúspide de dalt de la jerarquia sigui el mateix en els dos casos. Això no..., si ho fan bé no és

criticable en aquest sentit. En el tema dels complements de nòmina, passa sovint. El que estem dient més d'una vegada en els nostres informes és dir, vostès probablement, per raons de gestió han decidit, han pactat amb un grup de personal que cobrin aquest complement. Però escoltin, no tenen suport legal. És a dir, ens sembla molt bé que es creï un complement per pagar el que sigui. És a dir, però si el creen, primer el creïn legalment i després l'executin. Però és que resulta que l'estan executant i no hi ha un suport legal. És a dir..., això és solucionable, és a dir, facin la negociació necessària perquè, via conveni es creï aquest complement. I després, lògicament, el poden pagar si està en el conveni. El problema és que no està en el conveni i l'estan pagant, no? És a dir, aquest és el problema de fer això.

En més d'una de les observacions m'han parlat del seguiment. Després veurem, a l'informe de Sant Pau, on realment el que hem fet en aquest informe és això, és el seguiment. És a dir, vam fer un informe en un any determinat, en vam fer un altre i aleshores, aquest informe és dir, escolti, de tot allò que vam dir, què han fet bé i què no han fet bé. En aquest cas, no el tenim. És a dir, he de dir..., no hi hem tornat a l'IAS. És a dir..., perquè tenim els recursos que tenim i no podem repetir, perquè no hi arribem, a tot. És a dir..., aleshores ens fiem o no ens fiem, per dir-ho així, del que diuen les al·legacions. Però no ho hem pogut comprovar. És a dir, ells diuen que hi ha coses que les han millorades, però no hi hem anat, a veure-ho. És a dir, no ho sabem, si han millorat o no, perquè no hi hem anat. I tornarem a anar-hi? Sí. Quan? No ho sé. És a dir..., perquè l'estructura d'aquest país a nivell de servei públic i en l'àmbit de la sanitat és tan complex, que arribem fins on arribem.

És a dir..., però els grans hospitals de Catalunya probablement són els que reiterem més el seu control, perquè mouen molta quantitat de diners. I el que fem és tornar-hi una altra vegada. El tema de contractacions és un tema molt sensible. I complex. I es dona en l'àmbit públic, jo diria, com a mínim a nivell de tot l'Estat espanyol, per no dir de tot el sistema europeu. És un tema que preocupa a nivell, com a mínim, europeu, no? És a dir, hi ha molta legislació i moltes vegades..., hi ha molta gent que executa contractes i moltes vegades, tenen un cert desconeixement del que és la legislació aplicable. O cert desconeixement o..., no hi ha una relació directa entre el que volen i el que poden fer. Amb les nostres observacions, igual que altres entitats semblants a la nostra, anem abocant en aquest tipus de gestió millores que, poc a

poc, les anem veient. Però és que el..., –i això és una opinió meva–, és a dir..., hi ha massa unitats que contracten. És a dir, perquè n'hi ha moltes.

Sempre hi ha alguna, doncs, que no ho fa correctament. La nostra obligació és dir-ho. De dir, escolti, vostès aquí no ho han fet bé. Aleshores, moltes vegades, he de dir, ho corregeixen. Altres, no. I altres, no ho sabem, per allò que deia abans, perquè no hi hem tornat a anar una altra vegada. Però és un tema molt sensible. El que deia abans, és a dir, no sabem si les mesures que hem proposat, tant a les recomanacions, com les observacions, diguéssim, negatives que hem vist, les han portat a terme, perquè no hi hem tornat a anar. És a dir, podem tenir una intuïció, perquè sovint els gestors es posen en contacte amb els auditors i expliquen el que han fet. Però nosaltres, l'auditor no anirà més lluny que dir: m'han dit que això ho han millorat. Però jo, per dir-ho he d'anar-hi, he de comprovar-ho. És a dir, fins que no ho comprovi, no en tinc prou a dir que han millorat, sinó que hi he d'anar. I no hi hem tornat a anar. És a dir, tenim informació però no hi hem pogut tornar.

El tema de les mútues i privats. A l'IAS hi havia un tema molt concret, que no és gran, però que està pendent de resoldre, que és el tema dels malalts mentals, que és possiblement una de les activitats on s'ha centrat més aquest hospital. I n'hi ha alguns que pagaven..., és a dir, que els ingressos no els venien del CatSalut, sinó que venien o d'aportacions pròpies o de mútues on estaven. Aleshores aquí vam veure que hi havia cert desequilibri, que és el que s'explica a l'informe. I encara no està resolt, sobretot, d'antics deutes que hi havia respecte, especialment, al tema de malalts mentals. Que sí que és una cosa –i això ho dic perquè m'ho van dir a la direcció– que estaven intentant modificar, perquè també, a part d'això, el tractament del malalt mental avui dia no s'assembla gens al de fa uns anys. Aleshores, aquí hi havia un canvi estratègic i el problema és que, a nivell comptable, aquest canvi estratègic encara no s'havia pogut consolidar.

És a dir, aquí és on hi havia més el..., sobretot el tema d'ingressos. Després, perquè també aquesta entitat dona molts serveis, com ja he dit, complementaris, que són..., que no estan vinculats..., o sigui, que surten fora del que serien els serveis pactats. Que alguns serveis d'aquests són els que també a l'informe surten determinats. El que ja no sé, són coses de nivell més baix, ho desconec. Em preguntàveu pel tema

dels certificats de defunció, que són, diguéssim costos de gestoria..., no ho sé. No sé com ho tenen resolt o com ho tenen gestionat. Per acabar, amb el que deia al començament. El nostre encàrrec acaba identificant allò que no funciona i fent recomanacions de com arreglar-ho. Després, qui ha de decidir què es fa amb el gestor que funciona malament, ja no ens toca a nosaltres. És a dir, aquí acaba la nostra feina. Aleshores, ja és qui governa qui ha de prendre decisions. I no estic dient que aquí..., tampoc, perquè normalment és difícil i no ho fem mai, posar un adjectiu en el..., si és bon gestor, si és mal gestor, sinó que identifiquem allò que no funciona.

Al començament, per això també –i és important–, als nostres informes expliquem tota l'organització. Perquè s'intenti explicar qui és qui pren cada decisió. És a dir, per d'alguna manera, adjudicar-li la responsabilitat de la gestió a qui li toqui i a qui no li toqui. Si és el consell d'administració, si és la direcció, etcètera. Que cadascú assumeixi el que li toca. Normalment, a les al·legacions ens responen. I, a més, on hem pogut arribar, que milloren. És a dir, que hi ha hagut millores i en algun sentit, aquestes millores són importants. És cert –i acabo aquí– perquè ho anirem veient en altres informes de sanitat, hi ha part important d'aquestes recomanacions i d'aquesta informació que és més un tema del CatSalut, del Servei Català de Salut, que no del gestor. És a dir, perquè moltes vegades el gestor es troba abocat a fer una sèrie d'activitats perquè qui li subministra el 80, el 90 per cent dels seus ingressos, és qui al final mana.

És a dir, és el que determina qui ha de fer i qui no pot fer. I, a vegades, moltes de les recomanacions, amb raó ens diuen: escolta, nosaltres ho sabem i què fem? Anem més lluny. Ens hem assegut més d'una vegada amb els responsables del Servei Català de la Salut, fent-los arribar..., que, a més, reben els nostres informes, però fent-los arribar aquells punts on creiem que la seva actuació hauria d'anar més lluny o hauria de modificar algun tipus de..., com per exemple, el fet de signar convenis quan ja s'ha acabat... O clàusules addicionals al conveni quan ja s'ha acabat l'any; és a dir..., i en temes de personal, també ens passa. Jo no tinc res més. Sembla que més o menys he contestat tot el que ha sortit. Gràcies.

El president

Moltes gràcies.

**Procediment relatiu al Compte general de la Generalitat
corresponent al 2018**

257-00003/12

Passaríem, si no hi ha cap més intervenció, al tercer punt de l'ordre del dia, que és el debat del Compte General de la Generalitat corresponent a l'exercici 2018, que ens presentarà també el síndic major. Per tant, de nou té vostè la paraula.

El síndic major

Gràcies, president. Aquí dir que això..., aquest punt és diferent que els altres, perquè com diu, com reflecteix el Reglament d'aquesta cambra, la missió amb el que és l'informe del Compte general que lliura la Sindicatura de Comptes a aquesta cambra, és que a la Comissió de la Sindicatura es valori si la informació que ha lliurat la Sindicatura, més al presentació que ara faré, és prou..., hi ha prou informació com que, a partir d'aquí es generin les propostes de resolució que es debatran en un ple. És a dir, aleshores aquí és un format diferent a la resta d'informes, perquè els altres informes no passen per Ple, però aquest sí. És a dir, que aquest és un format diferent, en aquest cas. Aleshores, per això, tot i que l'informe del Compte general probablement –i sense probablement–, és l'informe més important que fa aquesta sindicatura durant l'any, no li dedicaré massa temps, atès que tinc un segon apartat en el Ple per poder-ho presentar i debatre'l.

L'informe és de l'exercici 2018. M'avanço dient que l'exercici 2019 estem a punt d'aprovar-lo i tancar-lo. El del 20 encara no, perquè ens el van lliurar a finals de juliol. És a dir, a vegades el tema aquest del temps veuran que surt sovint. I que nosaltres hem de fer un esforç per tots, per acostar-nos més entre l'exercici fiscalitzat i el debat és cert, però també s'ha d'entendre que els comptes de qualsevol entitat ens els lliuren i no podem entrar-hi fins que estan tancats. És a dir, fins que s'ha acabat aquell any. I després, fins que ha passat el termini que l'entitat té per aprovar-los i enviar-los. En el cas del Compte general de la Generalitat, la Intervenció General de la Generalitat, que és qui lliura, per llei, el Compte, ens el dona al final del primer semestre de l'any següent. Perdó, el 31 de juliol, el primer semestre, no, una mica

més. És a dir..., i a més, sempre acostuma a ser, si no és el 31, és el 27, el 28, el 29.

És a dir, que nosaltres no tenim el Compte fins més de mig any que s'ha tancat el Compte. És a dir, en aquest cas, el del 21 ens el van donar fa dos mesos. És a dir, estem començant a treballar-lo. Però, vull dir, encara no el tenim treballat. Això una mica per, en part, explicar el decalatge en el temps, tot i que també soc –i soc el primer que ho dic i ho he dit més de deu vegades i en diferents llocs– que també podríem córrer més. És a dir, que també podríem fer-ho més escurçat. És a dir, també ho dic, abans que m'ho diguin ho dic jo, és a dir... El 18..., el 18 és un any on hi ha variacions importants.

Fitxer 5

La Intervenció General de la Generalitat i els responsables d'Economia de la Generalitat i dit d'una manera molt casolana, s'han posat les piles. És a dir, han començat a fer moltes de les coses que nosaltres portàvem anys dient-los i que ells eren conscients que tenien pendents. Una és aprovar un pla de comptabilitat. Que, curiosament, a Catalunya des del 90..., ara no recordo si era el 96-97, no..., se seguia un pla de comptabilitat que era molt més antic que el Pla de comptabilitat públic de l'Estat espanyol, que l'havien aprovat molts anys després. Aleshores, és una reiteració que fèiem, de dir, escoltin, tenen pendent aprovar un pla de comptabilitat, tenen pendent d'aprovar un pla de comptabilitat. Doncs el van aprovar el 17 i el 18 és el primer any que el van..., que diguéssim que era operatiu. És a dir, que ja és un punt a favor. És a dir, per primer..., tornem a tenir un pla actualitzat de comptabilitat del sector públic català.

Una altra cosa que els estàvem dient és que realment, fins a aquestes dates o fins aquests anys no ens estaven donant en Compte de la Generalitat, sinó que ens donaven els comptes. Perquè ens donaven els comptes de la Generalitat i de totes les altres entitats que pegen de la Generalitat. I era la Sindicatura qui havia d'unir-los. És a dir, no ens els donaven units. És a dir, quan la filosofia és que haurien de lliurar el Compte sencer de tot el que seria l'àrea pública del Govern de la Generalitat.

Aleshores, això és difícil. Perquè, està clar, això són molts comptes i difícil de fer. Hi ha dues maneres de convertir varis comptes en un de sol. Agregant-ho o consolidant-ho. La manera fàcil és agregant-ho, que vol dir sumar-ho tot. És a dir, si tinc deu comptes, els sumo tots i ja en tinc un de sol. Quin problema hi ha? Que moltes vegades, dupliques. Perquè hi ha operacions que estan en un compte i operacions que estan a l'altre. Si els sumes, tens el doble. Aleshores, l'agregació és la solució més barata per poder tenir un sol compte.

Què els estem demanant? Que consolidin. Que vol dir..., el pas següent seria no només agregues, sinó que consolides. És a dir, que vas fent desaparèixer aquelles operacions que surten en dos àmbits a la vegada. Aleshores, la lògica, al final d'això, és que ens lliurin, a nosaltres i al país, per dir-ho així, i a la ciutadania i al Parlament, un sol compte consolidat de tota la despesa pública de la Generalitat. Van pel bon camí. Encara no ho han aconseguit. En el 18, què van aconseguir? Van aconseguir consolidar la gestió pressupostària, que ja és un àmbit important. I agregar..., i fer l'agregat dels comptes de l'àmbit financer i de les entitats del sector públic de la Generalitat. Van pel bon camí, però ells són conscients que encara els queda. És a dir..., perquè els queda la segona part. La veritat és que en el 19 i en el 20 han fet un pas més endavant i quasi estem a punt de tenir un sol compte consolidat. En el 18 van fer el gran pas.

És a dir, abans era..., aquí teniu els comptes i si voleu els sumeu i, sinó, els presenteu..., estic exagerant una mica..., els presenteu per separat. Però aleshores, aquest pas important el 18 s'ha de tenir compte. El compte està ple de xifres, aleshores nosaltres el que fem és que analitzem les xifres més importants. A les observacions, n'hi ha varies, unes que són de gestió, és a dir, allò que us deia, només veiem allò que funciona malament, és a dir..., o que no funciona com haurien de funcionar. Hi ha observacions en el que és la gestió comptable, és a dir, coses que han comptabilitzat malament, coses que creiem que s'havien de comptabilitzar en un lloc les hem comptabilitzat en uns altres. Moltes de les coses ho accepten, perquè és complex i..., el que passa és que són xifres molt importants i val la pena dir-les. Altres observacions de tipus de legalitat, d'incorporació de decisions que no estan suportades legalment, com creiem que s'han de suportar.

I aquestes són moltes. Aleshores..., i després, també, a les recomanacions, el que estem dient i ho reiterem i no és cap notícia que porti de sorpresa ningú, que la situació financera de la Generalitat és molt sensible, és molt dèbil. És a dir, estan en números vermells, per dir-ho així. Aleshores, per dir-ho d'una manera més col·loquial. Aleshores, nosaltres el que reiterem és que aquesta..., amb el dèficit que hi ha i amb la situació acumulada de dèficit que hi ha, la situació financera de la Generalitat és greu en el sentit que s'hauria de millorar. Els mitjans ja els coneix el Govern i els coneixem nosaltres, però nosaltres, com auditors i com a analistes, el que hem de fer és dir-ho. És a dir, posar-ho sobre la taula, que és el que diem l'any 18 i hem dit els anys anteriors. En canvi, també donem opinió. Que és allò que explicava abans.

Donem opinió amb el marge de la informació que tenim. El Compte general és enorme. Això què vol dir? Que no hem pogut auditar-ho tot, sinó que hem fet mostres d'una part. En aquest cas, per exemple, dels contractes hem fet una mostra de contractació. Però, per exemple, de l'àrea de personal, de les 130.000 persones que treballen a la Generalitat, que és la relació de llocs de treball, no hem fiscalitzat, no hem pogut fiscalitzar-los tots. Algun dia ho aconseguirem, però encara no ho hem aconseguit. Però, d'allò que hem vist i amb les limitacions que a l'informe estan, donem una opinió. Podem donar opinió dels comptes. És a dir, estem dient que el Compte general presentat és prou raonable amb raó a la realitat que hem vist. És a dir, que els comptes reflecteixen la realitat del que els comptes expliquen, per dir-ho així. Amb les limitacions que identifiquem, que són les primeres observacions de l'informe.

Bé, un dels clàssics que surt al Compte general i que això fluctua d'un any a l'altre és, per exemple el tema..., i només em centraré en aquest, com a exemple, el que es diu la despesa desplaçada. Això sobretot ve provocat pel tema de sanitat. És a dir, que gasten més del que tenen al pressupost. I aquestes xifres varien molt d'any en any. També us aviso que els últims dos anys la despesa ha sigut molt més gran perquè han necessitat molt més. Aleshores, està clar... És cert, i això passa amb tots els governs, si es necessita, Salut necessita uns recursos determinats, sobretot el darrer trimestre de l'any, i ja han esgotat el pressupost que tenien, doncs tiren del pressupost de l'any següent, per dir-ho així. I el problema d'aquesta despesa

desplaçada és que es va desplaçant d'any en any. Aleshores, si entre un any i l'altre la diferència és important, lògicament això incrementa el dèficit. La diferència entre el pressupost que tens i la capacitat de despesa que tenim.

I una altra cosa és que també surten, des de fa anys a l'informe del Compte general és que, probablement pel mateix que deia abans, hi ha tota una sèrie d'operacions financeres que es recolzen en operacions a llarg termini. És a dir, perquè no es poden pagar, sobretot inversions en el pressupost de cada any, s'utilitzen els instruments legals necessaris per anar-ho pagant en anys següents. Què passa? Si això ho carregues contra el pressupost de despesa corrent et trobes que hi ha moltes partides del pressupost de l'any següent que comences l'any ja amb una xifra que, inevitablement ja l'has de pagar. O sigui, que ja no pots tirar enrere. I que, moltes vegades, aquest percentatge és molt alt. És a dir, hi ha partides del pressupost que comencen l'any amb el 90 per cent de la xifra gastada, sense començar l'any. Perquè han vinculat moltes operacions perquè no tenien en el dia a dia, a futurs. I en aquesta vinculació a futurs, l'han carregada a nivell de gestió pressupostària, en el pressupost ordinari.

Aleshores, el pressupost ordinari que aprova aquesta casa, d'alguna manera no estàs dient la veritat. Perquè aquest any no es poden gastar 100, per posar una xifra, perquè hi ha hagut 70 que els han de pagar. És a dir, que ja s'han compromès en anys anteriors. És un tema delicat i complicat que reiteradament reclamem que es faci el que es pugui per poder-ho solucionar. Com a mínim, reduir aquesta diferència. Res més, aquí acabo una mica l'explicació ràpida i senzilla d'aquest Compte general perquè, com dic, ja tindrè l'oportunitat, jo o el síndic major que estigui en el moment que toqui, de poder presentar en el Ple aquest mateix informe. Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Amat. Com vam comentar l'anterior sessió de la comissió, en principi hi havia previsió que no hi hagués intervencions per part dels grups parlamentaris, atès que el debat, com ara mateix comentava el síndic, es produeix en el plenari. Malgrat tot, si hi hagués algú que volgués intervenir..., i sinó, procediríem d'acord amb el que marca el Reglament. Ara, d'acord amb l'article 185.4 del Reglament els he de preguntar si la comissió considera que l'informe presentat

és suficient perquè el Parlament es pronunciï sobre el Compte general de la Generalitat. Podem considerar que sí per assentiment? Molt bé, doncs, el donem per considerat.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 15/2020, sobre la Fundació de Gestió Sanitària de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, corresponent al 2018

256-00051/12

Passaríem, tot seguit, al punt quart de l'ordre del dia, que és el debat de fiscalització de l'Informe 15/2020, sobre la Fundació de Gestió Sanitària de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau corresponent al 2018, que també ens presentarà el síndic major. Per tant, senyor Amat té de nou la paraula. Moltes gràcies.

El síndic major

Gràcies. Com ja he avançat abans, aquest és un format d'informe diferent al que hem vist abans. I diferent al que veurem després. Aquí sí que el que fem és, anem al mateix lloc on ja havíem anat uns anys enrere i revisem tot allò que vam dir, si ho han resolt, està pendent de resoldre o no hi han entrat. És a dir, aquest és un dels encàrrecs que tenim, que no podem fer arreu per allò que deia abans, que tenim els recursos que tenim. Però que en entitats grans com aquesta, doncs sí que ho hem fet en més d'una ocasió. Per això aquesta estructura d'informe és bastant diferent a altres informes que es poden veure. Començaré dient dues apreciacions. Ho dic perquè aquesta fundació, l'Hospital de la Santa Creu i de Sant Pau, en aquesta comissió ha sortit més d'una vegada, però val la pena potser recordar-ho. Que, de fet, l'Hospital té dues fundacions. Una, aquesta, que és la fundació de gestió, que és la que gestiona. Que és la que, de fet, fa assistència sanitària.

I l'altra, que és la patrimonial. Que és la propietària dels immobles i del patrimoni on és l'hospital. De fet, la patrimonial és el pare o la mare de l'entitat. Perquè de la fundació de la patrimonial és d'on surt la gestora. Però són dues entitats diferents. I en aquest cas, el que veiem és la fundació que gestiona. M'avanço, la que gestiona en aquest sentit és més..., no sé si dir normal, la paraula no seria aquesta..., la que té números negatius. És a dir..., perquè és la que gasta. En canvi, la patrimonial

només gasta el que són despeses de manteniment del patrimoni, però no actua. Per exemple, tota la nòmina de l'hospital està en la gestora, no està en la patrimonial. Dit això, aquest informe va ser aprovat el passat 15 de setembre de l'any 2020. I, com deia abans, aquest informe se centra a analitzar el compliment de les observacions de l'informe anterior, que era respecte l'any..., que eren els exercicis 10, 11 i 12.

Hem fet dues coses, hem analitzat les recomanacions d'aquests exercicis, veient què passava en el 2018. És a dir, hem anat al 2018 i hem dit, allò que dèiem el 10, 11 i 12, què està passant el 18? I després, en algun cas, ens hem anat més enrere, perquè teníem un informe del 2009 i hem dit: allò que vam dir el 2009, que potser no hi era al 10, 11 i 12, també ens ho mirem. I mirem si en el 2018, allò que dèiem el 2009 es donava o no es donava o està resolt o no està resolt. I el que també hem fet és, home, potser el 12 ha passat molt de temps. Mirem a veure si entre el 12 i el 18 han passat altres coses importants que potser no hi eren a les observacions anteriors, però creiem que val la pena definir-les i identificar-les perquè han aparegut en aquest lapsus de temps entre el 12 i el 18. Que seria el que diem «altres observacions», que és un apartat específic, on hi ha altres coses que han pogut passar i que es tinguin en compte.

De fet, com en l'àmbit de l'IAS, a les observacions més importants toquen el tema financer, de comptabilitat, el tema de personal, el tema de la contractació i, dintre de personal, tant els àmbits de la relació de llocs de treball, els contractes, com altres observacions en aquest àmbit. Jo diria que és que..., més que entrar en cada una de les observacions, perquè ja estan a l'informe i a més, les tenen vostès i si tenen qualsevol dubte que els pugui solucionar, després m'ho comenten i en parlem..., aniria directament al final. El final és molt senzill, la conclusió és que, de les 22 incidències que constaven a l'informe anterior, hem conclòs que n'hi ha deu que es consideren resoltes o que els fets no s'han tornat a donar. Una, que es considera resolta parcialment i onze, que...

Fitxer 6

...són incidències que segueixen pendents de resoldre. De les cinc recomanacions que es van fer d'aquest informe, una es va incorporar al procediment administratiu. Una es a implantar parcialment i tres resten pendents de ser implantades. De fet, jo ho deixaria aquí, perquè aleshores, si..., allargar-me més ja seria entrar dins de cada una de les observacions i probablement aquí ens allargaríem en temes que vostès ja tenen dins de l'informe.

Doncs dit això, passo lògicament a intentar respondre totes aquelles consultes, preguntes que em vulguin arribar a fer. Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Tot seguit, és el torn dels grups parlamentaris. Iniciem les intervencions amb la intervenció del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la senyora Elena Díaz. Té vostè la paraula.

Elena Díaz Torrevejano

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, síndic major, per l'elaboració de l'informe i la presentació del mateix en aquesta comissió. En primer lloc, i vull aprofitar el moment que tinc ara, des del Grup Socialista voldríem reivindicar la importància de mantenir una sanitat pública de qualitat. I més, encara, després de comprovar, per desgràcia, el paper tan important que tenen tots els professionals del sector sanitari, en un moment complicat com ha sigut i encara està sent la gestió de la pandèmia de la covid-19. Fer una aposta per la sanitat pública és, també apostar per revertir les retallades i ajudar a mitigar totes les tensions financeres que acumula el sector des de fa anys. Insistir. Insistir, també, en la necessitat de fer una reflexió profunda sobre el funcionament d'empreses o fundacions, com és el cas, públiques dependents de la Generalitat.

Es continuen –en aquest informe hem vist, no?– repetint una sèrie de deficiències i irregularitats i, per tant, creiem necessari fer una revisió, ja no només del CAS, sinó una revisió global del funcionament d'empreses o fundacions públiques. I amb especial menció a aquestes que tenen relació amb l'àmbit sanitari. Com deia vostè, resten onze incidències i tres recomanacions pendents de resoldre's en aquest informe. I per no allargar massa la meua intervenció, només faré esment de dues d'elles. La primera, una que crec que es repeteix en diversos informes, que és sobre

el fraccionament de contractes. Bé; creiem que no pot ser que es continuïn fent tants contractes menors i fent fraccionaments. Aquesta és una incidència, no?, que deia que es repeteix sovint, no només en aquest cas, sinó en la gran majoria de casos de l'àmbit sanitari.

De tota manera, ens alegrem que, tal i com s'especifica a les al·legacions, s'estiguin prenent les mesures per resoldre aquesta incidència i estarem..., esperarem la seva evolució per veure com es resolen. I el segon esment de les incidències i recomanacions seria sobre el personal Cal millorar el circuit de seguiment i control del règim d'incompatibilitats dels professionals i acabar amb l'incompliment continu d'alguns preceptes de la normativa d'incompatibilitats. Per altra banda –i amb això ja acabaré– cal abordar els excessos de jornades, tant ordinàries com de les complementàries d'atenció continuada. És molt necessari tenir cura del nostre personal sanitari i això passa, també, per tenir cura de les seves jornades laborals, entre d'altres aspectes. Sense res més, moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Díaz. Té tot seguit la paraula el representant del Grup Parlamentari de VOX, senyor Andrés Bello té vostè la paraula.

Andrés Bello Sanz

Muchas gracias de nuevo. Siguiendo con lo que comentaba la oradora precedente, efectivamente todos estamos a favor de la sanidad pública. Pero, precisamente creo que debemos ser exigentes con el buen uso de los recursos públicos. Y bueno, pues en este caso sorprende un poco el que, pasados estos años, siga habiendo la mitad de las incidencias no resueltas y yo creo, en este caso, especialmente hablar de los temas de recursos humanos, ¿no? Que me he apuntado 3, ¿eh? Que yo creo que son especialmente relevantes, ¿no? Una, no se han resuelto las retribuciones del personal directivo. Yo creo que aquí hay que ser muy escrupulosos y, en fin, yo creo que esto puede generar dudas sobre la buena gestión de los recursos públicos. También ha comentado antes la señora que me ha precedido las incompatibilidades. Yo creo que también esto, pues..., las personas deben de ser especialmente escrupulosas. Y luego, hay un caso de unos despidos que bueno, pues hay unos comentarios sobre..., bueno, en fin, una particularidad muy curiosa, ¿eh? Parece

que los comentarios van en el sentido de que eran unos despidos que aparentemente eran acordados y indemnizados. Bueno, parece digno de reseñar. Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor Bello. Té tot seguit la paraula representant del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, la senyora Montserrat Vinyets.

Montserrat Vinyets Pagès

Sí; gràcies, bon dia. A veure, amb relació a aquest informe nosaltres –i seguint els aclariments que ens feia el síndic major abans quan parlava, que deia que hi havia diferents tipus d'auditories, que hi havia les auditories financeres –que normalment la Faura era una auditoria financera–; després, que vostès feien auditories que anaven més enllà, que miraven la legalitat, i n'hi havia que anaven molt més enllà, que ja entraven en l'operativa de la gestió del dia a dia i anaven, no?, anaven allà, agafaven papers a veure si s'havien seguit..., si s'havien donat efectivament les prestacions o no s'havien donat... A mi m'agradaria que m'aclarís, ja, per tenir-ho clar a nivell general, quins criteris s'utilitzen, per quan utilitzem únicament una de legalitat i quan anem més enllà i fem una auditoria operativa. Si vostè considera que aquest informe és un informe que podríem catalogar d'auditoria operativa i de gestió o només ens quedem en la legalitat.

I també, fer esment a la prèvia que vostè ens feia, no? Que ens deia que l'Hospital de la Santa Creu té dues potes. Que hi ha la Fundació de Gestió i la fundació patrimonial. M'agradaria que ens aclarís si, amb relació a la fundació patrimonial s'ha fet algun tipus d'informe per part de la Sindicatura. I si no li sembla, a nivell metodològic, que presenta dificultats el fet que no es faci al mateix temps l'informe, tant per la pota de Fundació de la Gestió, com per la pota patrimonial. No sé si ho he llegit bé o malament, però existeixen, entre les dues fundacions, tota una sèrie de relacions contractuals. Crec que en tema d'arrendaments hi ha un gran trasbals de quantitats econòmiques. Per exemple, 26 milions d'euros, m'ha semblat llegir, en concepte d'arrendaments. I, a efectes metodològics, si no seria perquè poguéssim tenir una visió completa de tot aquest informe de l'Hospital de la Santa Creu i Sant

Pau, si no seria més indicat que aquests informes abastessin les dues fundacions i no només que poséssim el focus en cada una.

Per nosaltres, i a la vista d'aquest informe, entenem que no es pot continuar amb aquest esquema. Que el que ens presenta aquest informe és un entramat absolutament opac, que no obeeix a cap tipus de lògica. I que això, si ens quedéssim únicament amb la lògica, però el que veiem és que això té una conseqüència directa en la sanitat pública i en la manera en què es presta la sanitat pública. I que únicament posa el focus a afavorir l'activitat privada, com es reconeix en aquest mateix informe, no? que se'ns explica que, a tall d'exemple, la Fundació Puigverd, doncs, se li aplica un descompte que, se li aplica perquè històricament es ve efectuant aquest descompte i bé; això és una prova més de la utilització d'infraestructures públiques per afavorir aquells casos que són convenients, tota l'activitat mercantil sanitària que engreixa les grans carteres de les empreses que es dediquen a la sanitat.

Per tant, fer aquesta reflexió de..., entenem que aquest informe, que entenem que hauria d'haver sigut més global, doncs, ve a posar en relleu que tot aquest entramat de fundacions va en clar perjudici per la sanitat pública de qualitat. Gràcies.

El president

Moltes gràcies. En nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el senyor Joan Carles Gallego.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bé; gràcies, president. Síndic... Bé; en primer lloc, agrair la feina de la Sindicatura amb relació a aquest informe. Crec que és oportú, que és interessant i necessari poder fer, diguéssim, informes sobre el seguiment de les observacions o recomanacions, o problemes que s'havien detectat en els informes anteriors. Per tant, aquesta d'entrada, diguéssim..., bé, no? La segona era coincident amb aquesta última intervenció, amb relació diguéssim, a que clar, fent l'informe de la gestora, fora bo també poder disposar de l'informe de la patrimonial, si és que es pot fer. No ho sé, però que fora, diguéssim, jo crec que interessant, també, poder disposar-ne i en paral·lel, no?

I la tercera qüestió és, simplement, per no entrar, diguéssim, en detalls concrets, és la constatació que hi ha –es mantenen– problemes de gestió en la contractació i problemes de gestió en el tema personal. Que són problemes que, a més, apareixen de manera reiterada en altres ens, empreses públiques, fundacions participades per la Generalitat, etcètera, no? Són recurrents. I, per tant, diguéssim, una cosa que més enllà, evidentment, de la responsabilitat de la Sindicatura, que crec que és que caldria actuar de manera clara sobre la formació dels que gestionen aquestes entitats perquè ho facin bé. Perquè hi ha coses que teòricament és bàsicament complir la legalitat. Si hi ha un topall per la contractació, hi ha un topall. No te'l pots saltar, no pots fraccionar, no pots tal... Si hi ha unes normes de contractació has de complir les normes, has de complir el conveni, has de fer el contracte, tal... No pots pagar més del que diu.

I si vols fer-ho, has de justificar-ho i tal. Clar, possiblement als gestors se'ls hauria de formar per part de qui correspongui i tal, perquè facin les coses ben fetes. Res més i gràcies.

El president

Moltes gràcies. Té ara la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la senyora Irene Aragonès. No? (*Remor de veus.*) D'acord, doncs, en nom del Grup Parlamentari de Junts, la senyora Mercè Esteve. Disculpes.

Mercè Esteve i Pi

Cap problema, eh? Com dèiem abans, l'ordre del factor no altera el producte. Molt bon dia, president i membres de la Mesa; síndic major i membres del Síndic. Gràcies una vegada més al síndic de comptes per la gran tasca de control que porta a terme vers aquests informes. L'objecte, com dèiem d'aquest informe, doncs, es limita al seguiment de les observacions i de les recomanacions fetes per la Sindicatura. L'informe de fiscalització de l'any 2016 a la Fundació de Gestió Sanitària de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, pels exercicis 2010, 2011, 2012 i fins i tot dèiem el 2009. Però tot situant-los en l'exercici 2018, no? Per tant, hi ha un gran abast d'anys, com deia el síndic.

Jo, abans d'entrar en detall de les recomanacions i de les observacions que planteja el síndic, vull destacar allò que sí que funciona, no? I on la fundació hi desenvolupa

els serveis sanitaris preventius, assistencials, diagnòstics, terapèutics, de cures i, en general, de promoció, protecció i prevenció de la nostra salut. Allò que en diem les tres pes, els de territori, els alcaldes i alcaldesses. I com dèiem, també, no?, en els tres contractes d'assistència sanitària amb el CatSalut, d'aguts, de sociosanitari i de salut mental. També vull destacar la seva participació en la vessant docent i de recerca, amb una alta activitat i lideratge en aquests camps. Per tant, abans d'entrar al propi informe, doncs, també vull que vagi per davant el nostre suport i agraïment en tota la gestió i, evidentment, a tots els professionals del món sanitari. En especial, en aquest moment tan crític que estem vivint, de la covid-19. Abans de comentar aquest informe, també voldria posar en valor els antecedents de la situació econòmica i financera que la Sindicatura analitza i valora.

Perquè durant el període analitzat a l'anterior informe de la Sindicatura, del 2016, la fundació va haver de fer front a greus dificultats financeres i a un decrement dels ingressos per aquelles activitats que provenien del CatSalut. I també va haver de fer front a diverses demandes laborals referides a les mesures de contenció i de reducció de la despesa adoptades a l'aplicació d'aquelles lleis bàsiques estatals i de les lleis dels pressupostos de la Generalitat. Això, doncs, va generar un problema, que és on estem ara, analitzant tots aquests antecedents. I, atesa aquesta delicada situació financera, el nombre de litigis...

Fitxer 07

...de la fundació el 2021, doncs, va crear una comissió de control per tal que es recuperés l'equilibri econòmic. Aquest equilibri econòmic, aquest equilibri pressupostari es va assolir el 2014. Per tant, el 2014 ja va aconseguir certa autonomia, no?, com diu, en la seva gestió. I ara, amb el present informe es detecta que ha millorat i que ha incorporat moltes d'aquelles recomanacions i observacions de l'informe 2016. És evident que encara en queden algunes per resoldre. I des de l'any 2014, els resultats obtinguts per aquesta fundació, doncs, també posen de manifest aquesta voluntat i aquest canvi positiu de tendència, aplicant totes aquelles mesures de gestió i control. Tot i que, com deia, l'equilibri patrimonial i la sostenibilitat

econòmica al llarg d'aquest 2018 encara estava pendent d'assolir, en la seva totalitat.

Així doncs, les observacions com, per exemple, la mancança de la part d'informació econòmica o de retard en la presentació del retiment de comptes, o de la liquidació del pressupost o de la correcta formulació del patrimoni, s'han resolt satisfactòriament. La fundació, com dèiem, també té un abast molt extens en l'àmbit de la contractació. I, pel que fa a la publicitat de les licitacions, ha estat correcte, tot i que encara, doncs, podríem dir que queda incloure certes clàusules com les mesures anticòl·lusòries, no? Aspectes que entenem que s'han de millorar i que no tenim cap dubte que seran resoltes. Així doncs, per concloure, doncs, la fundació ha millorat els circuits de seguiment i control del règim. També de l'àrea de personal. També no quedant totes resoltes el 2018, però sí que ha fet una notable millora. I les al·legacions que ha rebut de la fundació, doncs, han estat necessàries i han pogut permetre modificar gran part de les incidències inicialment incorporades en el propi informe 2018.

Gràcies de nou, agrair la gran tasca fiscalitzadora dels comptes i de la gestió i eficiència del sector públic de Catalunya.

El president

Moltes gràcies. I ara sí, finalment té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la senyora Irene Aragonès. Si us plau...

Irene Aragonès Gràcia

Moltes gràcies, president. Hem dit que el micro aquell no funciona. Gràcies, Bartomeu...

Bé, gràcies. També agrair al síndic Amat la seva presentació i les seves explicacions. I en aquest cas, tal com s'ha dit, un informe que fa referència al seguiment de les observacions i recomanacions d'informes anteriors, sobre el qual ja s'han implementat la majoria de recomanacions. I aquí és on..., be, volem fer un esment especial, ja que es constata la feina de la Sindicatura de Comptes i la seva incidència en l'Administració com a òrgan fiscalitzador extern dels comptes i de la gestió econòmica del sector públic. Per tant, un informe que serveix per comprovar l'estat

de compliment d'una sèrie de deficiències detectades en l'informe anterior. I que ara es posa sobre la taula la seva supervisió i si realment han estat corregides. Si repassem les incidències i les recomanacions fetes en el seu moment, valorem positivament el nivell de correcció, malgrat que siguin aquestes deu de les vint-i-dues.

Però es tracta de correccions rellevants, molt rellevants i molt probablement, les que queden pendents. La fundació esmerçarà tots els seus esforços que calguin per anar implementant-les, si és que ja no ho ha fet, del 2018 fins ara. I també incidir en la prioritització, insisteixo, de la resolució d'algunes incidències que ha fet la fundació per la seva importància i la seva urgència. Com poden ser el retiment de comptes, l'estat de liquidació del pressupost, tarifes... Per tant, incidències amb repercussions importants han estat corregides. A la vegada, però, ens preocupa que les incidències referents a la contractació i al personal encara es trobin, en la majoria dels casos, en una situació de no resolució. I que, de la mateixa manera, durant el treball de fiscalització s'han posat de manifest noves observacions, diferents de les incloses anteriorment. Per posar dos exemples, una observació de concurrència en una licitació i el fet que alguns facultatius van fer una jornada superior a la dedicació màxima anual.

Per tant, podem entreveure que les deficiències a corregir tenen una incidència notòria en tot el que fa referència a contractes, retribucions, dedicacions. I que caldrà corregir amb la màxima celeritat, perquè la fundació com a institució de serveis de salut que és i un referent a Catalunya, per serveis d'excel·lència, segueixi essent aquest hospital competitiu i dinàmic en els seus àmbits d'actuació, l'assistència, la docència, la recerca i també com a referent nacional i internacional. Per tant, res més. Per acabar, valorem molt positivament que aquest informe faci el seguiment del compliment d'algunes observacions i recomanacions antigues. Era el control del control que ja s'havia fet anteriorment. Perquè això demostra que no només s'apunta allò que s'ha de millorar, sinó que també es revisa. I, en conseqüència, seguir que el compromís de compliment s'agilitzarà. Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Té novament la paraula el senyor síndic major, senyor Amat.

El síndic major

Gràcies, president. Ara estava pensant en una cosa que no dic mai, perquè probablement no l'he de dir, però..., crec que és important. És a dir..., la Sindicatura treballa perquè no només hem de treballar..., sinó perquè és la nostra obligació i intentem fer-ho el millor possible. Però sempre és molt d'agrair rebre els agraïments. És a dir, que aleshores agraeixo, en general, el to d'agraïment que sovint..., i em sembla que tots grups, d'alguna manera, ens han fet a la nostra tasca. És la nostra obligació fer-ho i ho fem perquè no només és la nostra obligació sinó que intentem fer-ho el millor possible. Però el que ens agraeixin, com a qualsevol entitat o qualsevol ésser humà, encoratja a intentar fer-ho millor. És a dir, jo vull començar agraint els agraïments.

Respecte l'àmbit aquest..., una mica de manera desordenada, la Sindicatura també..., hem fiscalitzat la fundació patrimonial de l'hospital de la Santa Creu i Sant Pau. I, si no recordo malament, quan ho vam fiscalitzar, en principi van entrar en paral·lel les dues fundacions. També és cert que la fundació de gestió és molt més complexa que la fundació patrimonial. I aleshores, tot i que va entrar en paral·lel, no van acabar les dues juntes. I aleshores..., però les hem fet les dues, però és que sobretot el que es va analitzar és, com es comentava, el traspàs de fons d'una a l'altra, atès que la patrimonial és la mestressa dels immobles. I l'altra, la gestora, és la que gestiona i ha de pagar el lloguer per la utilització de l'anterior. De fet, l'estructura de Govern de les dues és la mateixa. És a dir, els que estan a dalt de tot són els mateixos.

Però ho hem fet, les dues, eh? I probablement ho tornarem a fer una altra vegada, perquè a Sant Pau hi seguirem anant, són d'aquelles entitats importants, que lògicament hi anirem cada ics temps, per poder anar seguint no només el que hem fet ara, que és revisar les observacions, sinó anant-hi, amb profunditat, per fer-ho. El tema del fraccionament de contractes és un tema que surt a quasi tots els informes on hi ha contractació pública. I no només aquí, sinó que diria que, si llegeixen qualsevol informe..., torno a dir, abans ja ho he dit, a l'Estat espanyol i fins i tot a nivell europeu, surt a quasi tots. La legislació contractual cada vegada és més estricta amb això. Què passa l'any 18? L'any 18 entra en funcionament la nova Llei

de contractes, que es va aprovar el 17. I aquesta Llei de contractes és molt més estricta que l'anterior en temes de fraccionament. I aleshores, l'any 18 –dit d'alguna manera, diguéssim, casolana– hem agafat amb el peu canviat moltes entitats que encara, diguéssim, seguien fent mal ús o mal..., del que era la informació anterior. Tot i que sempre hi ha hagut aquest criteri, sobretot amb els contractes menors.

També hi ha fraccionament en altre tipus de contractes, però sobretot als menors. En el cas de sanitat, a vegades la discussió és més complexa. Perquè està clar, per exemple... –i ho veurem i m'avanço, amb l'informe que estem acabant, de contractes d'emergència amb el tema de la compra vinculada al tema de covid– està clar, l'entitat em diu, escolti, si he de comprar una vacuna i només hi ha una entitat que la serveix, no he de treure-ho a oferta pública, sinó que no tinc més remei que anar a comprar-la –dic vacuna, medicina, etcètera– si aquest tractament només me'l pot fer aquest laboratori. Aleshores, vaig a aquest laboratori i no puc fer altra cosa. A vegades és cert, i a vegades no tant. És a dir, a vegades sí que és cert i té raó l'entitat sanitària, de dir, escolti, és que això només ho serveix aquesta. Aquesta màquina només la serveix la Siemens, és a dir, aleshores, no puc anar a altres, és a dir, he de comprar aquesta.

És a dir..., i a més, estem parlant d'imports molt importants. Altres vegades hem rascat una mica i hem dit escolti, resulta que no. Hem vist que al mercat..., no sé, hi ha altres entitats que també poden fer el mateix, no? És a dir, que això és una discussió de sanitat que es dona bastant sovint, no? És a dir, per això allò que deia a l'anterior..., a l'IAS, que sempre veiem i a vegades és molt gran, la diferència entre la despesa corrent i la contractació. És a dir..., perquè hi ha molta despesa corrent, que no està contractada..., no ha passat la contractació, diguéssim, oberta, perquè han anat directament a aquella entitat que, d'alguna manera, si ho justifiquen és correcte. Potser és la única que pot servir aquella medicina, aquella vacuna o aquella màquina especial que fa no sé què. El tema aquest..., tipus d'auditoria: aquesta no és una auditoria de gestió. Aquesta és una auditoria financera i de legalitat, el que diem limitada, a un àmbit molt concret.

Per exemple, estem treballant –perquè vegin una mica la diferència– a la Sindicatura i encara no està aprovat, però tardarà poc, dos àmbits més de l'àmbit sanitari. I ho

dic perquè ho porto directament jo, per això puc explicar-ho, que probablement sí que són més de gestió. Un, és que estem analitzant els equips d'atenció primària, els CAPs. Hem agafat una mostra i hem anat a mirar com funcionen. I no només mirem això, sinó que mirem el nivell de satisfacció dels usuaris. Si estan contents o no amb el servei que donen. Mirem qui ho gestiona, si ho gestiona una entitat pública, si ho gestiona una privada, si és una mixta. I veiem, fins i tot, si pot haver-hi una correlació entre qui ho gestiona i quin és el resultat que estan donant. Això és complicat, eh?, perquè no pots anar massa lluny, si no estàs molt convençut. Això sí que és operativa, d'alguna manera.

Perquè anem més lluny de la legalitat i la financera, sinó que anem a mirar quin és el resultat. Això ja..., quan estigui aprovat ja em diran o ja diran a qui estigui aquí si ho creuen convenient o si..., és un pas més. També estem intentant donar un pas més en un altre tema, també delicat en el món de la sanitat, que són les llistes d'espera. Estem fent un informe que encara no està acabat, d'auditoria, respecte al tractament de les llistes d'espera, per tipus de malaltia i per com es gestiona cada una de les entitats. I també, de la satisfacció, o no, dels usuaris. És a dir, quan entrem en aquest àmbit és quan ens acostem al tema d'operativa, perquè no només estem mirant..., estem analitzant els mitjans, sinó que estem intentant analitzar els resultats.

Per mirar els resultats és molt més complex, perquè no només no n'hi ha prou, a dir, ho fan bé o ho fan malament, sinó que hem de veure fins on vostès volien arribar i si han arribat fins aquí o no han arribat fins aquí i com ho tenien plasmat. A vegades això és més complex. És a dir, per això deia abans que aquest tipus d'auditoria no..., són més complexes i s'ha d'acotar be per no arribar a conclusions que puguin portar a certa interpretació errònia o no correcta, no? Què més...? El tema de personal és un dels àmbits estrella. És a dir, per exemple, una cosa que, repeteixo, un informe que fem sovint i que hi entrarà també al següent, és l'ICS. L'ICS és l'empresa més gran de Catalunya. És la que té més personal de Catalunya. I aleshores, és la que..., perquè en el món de la sanitat, l'àmbit de personal és enorme. I aleshores, lògicament és un tema molt sensible.

I aleshores, si veuen en cada un d'aquests àmbits totes les diferents possibilitats que hi ha, a nivell de personal, complements, pagaments, veuran que a vegades, les nostres observacions van en el sentit de dir el que diu la llei o el que diu la norma, moltes vegades, no s'ha aplicat correctament perquè s'ha estirat més del que la norma permetia, etcètera. És un àmbit molt sensible a tot arreu, però sobretot en l'àmbit de sanitat, perquè és intensiu en mà d'obra, lògicament. No és cap..., això no és cap novetat, és a dir..., aleshores, ho tenim molt en compte. I em sembla que no..., no em deixo res més..., en el tema del fraccionament, sí que volia dir una cosa. El fraccionament no és un delictes, per dir-ho així. És una mala praxi administrativa, que també és molt..., que és, diguéssim, corregible o..., per què? Perquè estàs retallant el possible mercat de la competència.

És a dir, no estàs deixant unes entitats que es puguin presentar, si tu vas directament a comprar o a gastar a unes. És a dir, primer això. Després, perquè probablement estàs malbaratant diner públic perquè probablement podries aconseguir el mateix servei amb menys recursos si realment fas una anàlisi de tot el mercat i esculls l'opció més coherent. No sempre...

Fitxer 08

...acaba en frau. És a dir, no sempre el fraccionament va vinculat a una decisió que darrere del fraccionament hi ha frau o hi ha..., que sona pitjor, corrupció. A vegades sí, podria arribar a passar, però també s'ha de provar. Possiblement la primera part del fraccionament és simplement que se'ls ha escapat. És a dir..., o no han tingut en compte una sèrie de factors i aleshores, han tirat pel camí més ràpid, que és anar a escollir l'entitat i resoldre-la. Per exemple –i acabo aquí això i aprofito per anunciar-ho i ho vinculo al que aquesta comissió ha acordat encarregant-nos a la primera part– els fons addicionals, lògicament, amb l'encàrrec del Parlament els analitzarem, però en el nostre pla de treball d'aquest any i estem acabant-ho, estem fent tres o quatre coses, vinculades al que seria l'àmbit aquest especial de la crisi covid. Una, és analitzar tots els contractes d'emergència, d'urgència i els complementaris que s'han signat i aprovat en l'àmbit covid.

No només a nivell de la Generalitat, sinó del món local. És a dir, hem agafat una mostra molt extensa, tant del món local, com del món Generalitat. I hem estat mirant com s'ha realitzat això, els contractes d'emergència han d'estar tremendament justificats, però són molt senzills, n'hi ha prou amb la factura. Es justifica perquè no hi ha més remei, és a dir, perquè has d'anar a buscar directament. Però s'ha de provar i s'ha de justificar. I això és el que hem fet. En el nostre programa de treball també està tot el que seria la contractació laboral d'emergència, per dir-ho així. Les substitucions en l'àmbit sanitari, provocades pel covid, també estem treballant en aquest àmbit. És a dir, que d'alguna manera ja hi estem, veient..., no teníem més remei que fer-ho, és a dir, ho fem perquè creiem que hem de fer-ho. Perquè, aleshores, ha sigut un trasbals l'epidèmia, però ha sigut un trasbals pel que seria la gestió pública. I la gestió dels fons públics.

I com a tal, la nostra obligació és revisar si aquests fons han actuat, en aquestes circumstàncies, correctament. Perquè sempre hi ha una base legal, que és la que ha de seguir el gestor, estigui en la situació que estigui. És a dir, contractes d'emergència, estan a la llei, se n'havien utilitzat pocs. Però de cop i volta, per necessitat, s'han utilitzat més. Aleshores, el que fem és agafar mostres molt àmplies, per veure si s'han utilitzat correctament. I res més, jo crec que més o menys he anat contestant els comentaris que han anat sortint. Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor síndic. Si no hi hagués més intervencions passaríem al darrer punt de l'ordre del dia, en el qual jo m'absentaré de la Mesa. *(Pausa llarga.)*

El vicepresident

Bon dia a totes i a tots, diputades i diputats, síndic.

Proposta de resolució d'encàrrec a la Sindicatura de Comptes d'un informe de fiscalització relatiu a la gestió dels Fons Covid-19 de la Generalitat, els seus organismes dependents i les entitats de dret públic durant la pandèmia

253-00001/13

El cinquè i últim punt de l'ordre del dia és el debat de l'informe de fiscalització 20/2020, sobre l'Oficina Antifrau de Catalunya, corresponent als exercicis 2010/2018, en compliment de la Resolució 214/XII del Parlament, que ens presentarà, com avui, intensament, el síndic, que està presentant tots els informes. Endavant...

El síndic major

Gràcies. Aquest és curiós, perquè..., no és que sigui la casualitat, és a dir, aquest és un tipus d'informe també diferent a tots els altres. És a dir..., avui hem vist, hem pogut veure diferents informes, amb una metodologia o un origen diferent en cada un dels casos. Aquest informe és dels informes on el que la Sindicatura fa és, arran d'una resolució del Parlament de Catalunya, doncs, intentar complir amb allò que aquesta casa ens demana. Aquesta resolució neix d'un informe anterior, que ja està..., es va presentar i es va debatre en aquesta comissió, que era analitzar el funcionament de l'Oficina Antifrau en l'exercici concret del 2015.

Arran de totes les deficiències –aprofito per dir, moltes– que van sortir d'aquest informe, doncs, la comissió ens va demanar, vagin més lluny, és a dir, vagin des de l'inici, del 2010, i arribin fins al 2016. Aleshores..., bé, això és la resolució. Quan això va arribar a la Sindicatura i ho vam plantejar-ho per fer-ho dintre del nostre pla de treball, el que sí que vam fer és ampliar-ho. Perquè havia passat més temps i això és una decisió nostra, que és dir, escolta, no ens quedem al 2016, que és el que ens està demanant, sinó que ens anem una mica més lluny. Agafem, també, el 17 o el 18, que són els últims exercicis tancats que tenim. I així podem veure un abast més ampli d'aquesta entitat, que és quasi com qui diu tota la seva vida, perquè va néixer el 2010. Aleshores, per això vam fer això, vam ampliar l'abast a dos anys més. I vam fer una altra cosa, perquè era molt gran, aquest abast. És a dir, arribava molt lluny, vam intentar acotar-ho. És a dir, això no sabem si interpretant o no el criteri d'aquesta comissió, potser vam anar massa lluny. Però vam intentar acotar-ho.

I vam dir, escolta, per no veure-ho tot de cada any, que significaria, durant vuit anys o durant sis anys, veure-ho tot, anem a centrar-nos. Algunes coses com l'àmbit de personal, on creiem que havia bastantes deficiències, ho veiem de tots els anys. És a dir, des de l'inici fins al final. En canvi, d'altres àmbits ens centrem en allò últim,

l'últim any que tenim sencer, que en aquest cas era el 18. Per això, en l'àmbit de les observacions i de la contractació, el que fem és analitzar-ho, però només analitzem l'exercici 2018. I en algun cas, hi ha alguna matisació cap enrere, però vull dir..., ens centrem en aquest any, l'últim exercici. Dit això, l'oficina es va crear per la Llei 14/2018, va començar a rutllar el 2010. Ha tingut..., 2009-2010. De fet, el 9 era just a l'inici, no estava ni l'exercici tancat. Ha tingut tres directors. Del 2009 al 2011, el senyor David Martínez Madero, que malauradament va morir jove, a més, és a dir, estant dirigint l'oficina, tirant-la endavant. Després, va tenir el senyor Daniel de Alfonso, d'entre el 2011 al 2016.

I, a partir del 2017, l'actual director, que és el Miquel Àngel Gimeno. Cada un d'ells ha tingut una actuació bastant diferent, per dir-ho d'alguna manera. I això no val la pena que surti a l'informe, ja tots ho saben. No cal remarcar-la, però val la pena tenir en compte que hi ha com tres etapes diferents a la història d'aquesta entitat. Si passem ja directament al que serien les conclusions, en l'àmbit pressupostari, fins al 2016 es reiteren moltes observacions, diguéssim, de coses que no funcionaven, que ja vèiem al 2015. Que és que la gestió pressupostària es feia amb mitjans molt febles, com és que es portava amb un full Excel i amb un document Word. És a dir, no tenien un sistema de comptabilitat, diguéssim, clàssic, per poder gestionar sense que hi hagi errors. És a dir, això et pot donar la possibilitat que hi hagi molts errors, gestionar d'aquesta manera.

També tenia una manera curiosa de provisionar les despeses a final d'any, de manera que sempre quadraven tot entre la diferència del que on gastaven, ho tornaven a posar l'any següent, com una provisió de l'any. Això fins al 2016. És a dir, que a partir del 2017 –i surt a l'informe– part d'aquests problemes es van solucionar. És a dir, a partir del..., a finals del 2017 agafen el Gecat, que és el sistema que utilitza la Generalitat pel que seria la comptabilitat pressupostària i financera. Aquí tenen pressupostària. La segona és que també a nivell de compres, a partir del 2017 s'afegeixen a la comissió central els subministraments i les compres centralitzades que, el que fa és reduir el que hem..., abans es veu sobre molts contractes que no estan justificats i que els expedients no demostren massa. És a dir, que en això és veritat que en el 17 i 18 hi ha una millora que, amés, surt a l'informe.

Parlant de l'àrea de personal, que possiblement és on se centra més aquest informe, i barrejat amb el tema de l'àrea pressupostària, del 2012 al 2017 la Sindicatura no té constància que la OAC, l'oficina, hagués aplicat mesures de contenció de la despesa equivalents a les que, en aquest període, per llei, s'havien d'aplicar. En canvi, del 2017 i 2018 sí que veiem, observem que aquestes mesures han estat aplicades. El tema de..., el concepte de conceptes retributius i taules salarials, el que diem és que l'OAC no s'ajusta a la normativa vigent. Això, en el 17 i 18 encara no està arreglat. És a dir, han arreglat part del problema, però no tot. I em centraré en dues o tres coses, que crec que són importants. L'estructura retributiva. L'estructura retributiva de l'Oficina Antifrau és una estructura retributiva que, per la seva llei, no fa el que fan altres entitats, que és separar el que seria els complements.

El sou base i els complements. En no haver-hi aquesta estructura retributiva marcada per llei, el que posa en dubte la Sindicatura, és que estan fora de llei els complements de productivitat que ells li diuen de qualitat. I el que seria..., sobretot, aquest complement, perquè la llei no els ho permet. És a dir, la recomanació que hi ha darrere d'aquest informe és dir, facin la modificació legal que hagin de fer, de manera que la seva estructura retributiva sigui igual que la d'altres entitats. De manera que hi hagi sou base i complements, i això li permetrà definir després el complement. Però si l'estructura retributiva només té una retribució, vostè no pot afegir un complement. És a dir, que no està previst a la llei. Després, veiem que a les al·legacions –i intentaré parlar una mica de les al·legacions– el que diuen és que aquest complement, que és el de productivitat, que abans, a més, tenia..., fins al 16 tenia dues il·legalitats, que aquestes sí que estan superades, que és que no estava justificat com es pagava la productivitat.

I després, una cosa que la veritat és que a mi em va sorprendre: que els alts càrrecs també cobraven productivitat, que això no passa arreu. És a dir, fins al 2016... Això es va solucionar el 17. Però el 17, 18 –i que jo sàpiga, fins avui–, això, bé, 17 i 18, que és el que està confirmat, se segueix pagant aquest complement i els alts càrrecs no el cobren. Però és que el nostre dubte és que probablement els falta la base legal per poder-ho pagar, atès que aquest complement, per llei, no existeix en aquest àmbit. Aquest és un problema. L'altre problema, a nivell de personal, és el tema dels triennis. Això és un tema..., a vegades difícil d'entendre, perquè la OAC es basa en

una normativa pròpia, que és la llei. I després, en el desplegament de la llei en el que ells diuen les NARI, que són les normes internes que s'aproven en aquesta..., les proposa i s'aproven en aquesta casa, però que no té valor de llei. I després, com a normativa de referència, els ERGI, que són el que en aquesta casa s'utilitza per reglamentar tot el que és l'àrea de personal del Parlament. I ells s'hi diuen en aquest àmbit.

Aquí, els nostres dubtes són dos. Un, respecte al que és el pagament de triennis. Ells es basen en els triennis igual que estan marcats pel personal del Parlament, que és un article d'aquesta normativa, dels ERGI. El que nosaltres posem en dubte és que els alts càrrecs haurien d'estar fora d'aquest pagament. Perquè als ERGI, el personal del Parlament només és pel personal del Parlament, no és pels alts càrrecs del Parlament. I de la mateixa manera, si es basen en això, haurien de..., els alts càrrecs no podrien estar, diguéssim, gaudint de..., gaudint, perquè és més alt, el pagament d'aquests triennis, respecte al que els toca. També posem en dubte –i això és un dubte d'un tarannà molt jurídic– és a dir, aquí els juristes podríem parlar-ne molt, respecte a si el director actual de l'OAC i l'anterior, que venen de l'estament judicial, podrien cobrar i meritjar els triennis estant en el lloc que ocupen.

Aquí, les al·legacions hi dediquen moltes pàgines. És un tema jurídic que jo no crec que en aquesta casa ho puguem resoldre, o en aquesta comissió, que és: els jutges, el que és la normativa de retribució dels jutges, no es basa en la normativa laboral de la funció pública, sinó que es basa en la normativa...

Fitxer 09

...de la Llei Orgànica del Poder Judicial. Aleshores, de la lectura d'aquesta llei, el que nosaltres hem deduït és que un jutge que està en serveis especials pot meritjar triennis, és a dir, van comptant els triennis, però no els pot..., pot cobrar els que tenia abans, però els que ha fet estant en serveis especials no els podrà cobrar fins que no torni a una plaça de jutge. Això és el que ells posen en dubte. I ja us ho dic, això és un tema molt jurídic. És a dir..., que bé, que, ens mantenim en aquesta línia i bé, és..., no coincideixen. També hi ha temes com el tema dels tiquets menjador i altres

operacions que es van anar provant fins al 2016. I que després, al 2018 d'alguna manera, han anat resolent.

També un tema que és curiós, perquè també la veritat és que no ho havíem vist mai, és a dir, que la base de càlcul dels triennis, des del 2010 al 2016, era amb els triennis de l'any anterior. És a dir, que s'anava multiplicant tot. És a dir, normalment, quan calcules els triennis, la base de càlcul és el sou, però no els triennis. És a dir, perquè sinó, estàs pagant triennis sobre triennis. És a dir..., i ells ho feien així. És a dir, es duplicaven el sou perquè cada any es calculava sobre el que havien guanyat l'any anterior, d'acord? Estan les xifres..., anaven molt més lluny. Això es va solucionar, eh? Això, a partir del 17 es va modificar la base de càlcul i s'ha tornat a la base de càlcul clàssica, que és el que és el sou. És a dir, que és sobre el que tot..., on s'ha de calcular els triennis. Després també hi ha una discussió sobre el concepte «d'alt càrrec» És una discussió que ve de lluny. Que aleshores, la Sindicatura en aquest informe defineix com alt càrrec tot l'equip directiu.

Els, hi ha moments que ho han donat..., ho han acordat així, a la seva relació de llocs de treball. Altres moments que ho han tret, i altres moments que ho han tornat a posar. Si es llegeixen les seves al·legacions, es pot deduir –i això és una opinió meua– que no estan massa segurs. És a dir, perquè cada dos anys han canviat de criteri respecte si es directius han de ser alt càrrec o no. Nosaltres aquí a la Sindicatura hem dit que el que té és el mateix de sempre. Que com a directius, són alts càrrecs. No només el director i el subdirector, sinó els directors d'àrea, que tenen aquest concepte. És un tema, també, debatut, però bé; aquest és el criteri de la Sindicatura. Si ens anem a quin és el..., en aquest cas nosaltres també hem utilitzat un sistema..., aquí hem anat més lluny, però també semblant al que deia abans, de Sant Pau. És a dir, hem agafat les observacions que havíem presentat el 2015 i hem analitzat, en el 2018, si estaven resoltes o no.

Del resultat d'aquestes observacions, les conclusions diuen, en aquest informe, que onze observacions havien estat resoltes, vuit observacions s'havien resolt parcialment, i set observacions estaven pendents de resoldre, a 31 de desembre del 2018. I aleshores, acaba l'informe amb diverses recomanacions. Una..., de fet, algunes ja les he dites, caldria que l'OAC establís la seva estructura retributiva d'acord amb

l'article 95 dels ERGI. I que, a més, aquesta estigués amb una base normativa. És a dir, a la norma es determini l'estructura retributiva de l'OAC. El que també he dit abans, que hauria de regular i deixar molt clara la figura del càrrec dintre del que és l'estructura de l'OAC. Després, un tema ja més de comptabilitat, que el ròssec pressupostari, d'extrapressupostari, del qual –ho he anunciat abans– fins al 16 ho feien malament, perquè provisionaven el que no gastaven l'any anterior, ho tornaven a provisionar l'any següent...

Això és cert que el 17 ho van arreglar, però el que estem dient és que..., mantenen els anteriors, és a dir, han arreglat del 17 cap endavant i diguem-ne, que havien d'anar cap enrere, és a dir, que havien d'arreglar aquells que els han mantingut. I després, un tema que alguna vegada ens hem trobat, és a dir, que és que l'edifici, l'espai, la seu on és l'OAC, en aquest moment, abans era propietat de..., patrimoni de la Generalitat, després la Generalitat ho va vendre i va llogar-ho. I aleshores, va haver-hi una cessió, però aquesta cessió no està reflectida en un contracte de subarrendament. És a dir, falta la base legal respecte l'OAC, que és una entitat diferent que el Govern de la Generalitat, subarrendi a la Generalitat, a l'arrendament que la Generalitat té, respecte la seva seu. Respecte a totes aquestes observacions, com als altres informes, hi ha unes al·legacions.

He dit i he explicat abans, en aquestes al·legacions..., algunes són debats jurídics que es poden tenir, amb criteris diferents, això ens passa més d'una vegada. Sí que he de dir i això ho dic personalment, és a dir, que em va sorprendre el to d'aquestes al·legacions en el sentit que jo crec personalment que van més lluny del que seria el debat jurídic i tècnic i comptable de les mateixes. Aleshores, posant –és la lectura que faig jo, eh?– en dubte com hem arribat a les conclusions a què hem arribat en aquest informe. I la resposta –ho dic ara– és que hem fet exactament el mateix que fem en tots els informes, com deia abans, de la Sindicatura. És a dir, qualsevol de les nostres apreciacions està documentada, està justificada. I qualsevol persona que ho vulgui pot anar a la Sindicatura a veure com hem arribat a aquestes conclusions. És a dir, en cap cas no ho hem fet aquí –i per suposat, no ho hem fet a cap altre dels nostres informes–, ens hem inventat o hem posat criteris subjectius a temes que no podem demostrar.

Si no ho podem demostrar, no ho diem. O diem: no ho podem demostrar. És a dir..., però no anem més lluny. I res més, aquí acabo la meva presentació i els deixo la seva paraula.

El vicepresident

Moltes gràcies, síndic major, per la intervenció i també per la feina escrupolosa en els informes. En tot cas, ara passem al torn dels grups parlamentaris, començant pel Grup Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat Jordi Riba.

Jordi Riba Colom

Moltes gràcies. Segurament la lectura d'aquest informe podríem resumir-la amb una paraula, si m'ho permeten, que és la paradoxa. En la mesura en què l'Oficina Antifrau de Catalunya és l'oficina que té com a missió i d'acord amb el que defineix la llei que la va crear el 14 de 2008, que abans comentava: «Prevenir i investigar casos d'usos, destinació il·legal de fons públics o aprofitament irregular derivat de conductes que comportessin conflicte d'interessos, etcètera.» Com deia, en la lectura d'aquest informe hem vist –i em permeto afirmar abastament– situacions d'aquestes característiques no podrien recaure dintre d'aquesta definició. Per tant, en primer lloc vull posar de manifest la tasca de la Sindicatura en l'elaboració de l'informe. Posar, també, en la salvaguarda de la institució de l'Oficina Antifrau, en valor que, com deia el síndic, hi ha situacions, hi ha gestions que són molt directament imputables a les etapes de direcció de l'oficina.

I que, per tant, crec just i necessari estipular o matisar aquesta situació, en la mesura en què moltes de les situacions analitzades es produeixen, precisament en una d'aquestes etapes. Concretament, a l'etapa 2011-2016. Per comentar algunes de les mateixes, molt ràpidament i reiterar les que ja ha manifestat el síndic, en la gestió pressupostària que es produïa al marge del programa general de la Generalitat, fins al 2017. Aquestes mancances, diguem-ne, o dèficits o irregularitats, directament, amb la despesa no realitzada que s'imputava als exercicis següents; en la definició en la relació de llocs de treball dels alts càrrecs; amb la incorporació directa de personal, entre l'any 2012 i 2016, eludint els procediments legals i els principis generals de contractació a l'Administració pública. Places ocupades per personal

eventual que no reuneixen els requisits; percepcions de triennis indegudes, rescabaldes el 2017, parcialment.

El complement de qualitat que no s'ajusta a dret, com es diu literalment a l'informe. I també al que al·ludia el síndic major. Les rendes dels tiquets restaurants no declarades; la declaració d'activitats i patrimoni i interessos no presentada, fins al 2017 que s'esmena aquesta situació. Dèficits manifestos en els subministraments sense procediment de contractes, també resolt el 2017 i fins al 2017, en el període 2015-2017, l'absència del portal de transparència de la institució. Justament, insisteixo, aquella que hauria de ser en aquest sentit, manifestament..., no sé si exemplar, però sí en un exercici absolutament i escrupolosament responsable pel que fa a la gestió. Per tant, com deia, ens trobem amb la paradoxa de la institució que ha de vetlar per preservar la conducta i la gestió adequada de les administracions públiques, que ha manifestat i ha presentat reiterats dèficits i mancances en aquest sentit. I no només això –i entrant en la categorització que feia el síndic major– en els seus informes se'n deriven o se'n poden derivar males praxis de gestió en alguns casos.

I també en la tasca de la Sindicatura recau la detecció de possibles situacions que transcendeixen aquesta mala praxi, diguem-ne, des del punt de vista de la gestió i recauen o poden recaure –i en tot cas a l'àmbit judicial o al tribunal de cuentas correspon la depuració d'aquestes responsabilitats, en el cas que s'hagin produït, depurar-les. Però ens trobem, també, en aquest informe, la referència, l'avís, la manifestació que algunes de les situacions detectades poden recaure directament dintre –o fora, millor dit– de l'àmbit de la legalitat. I en alguns casos –insisteixo– hi ha expedients incoats en els àmbits jurisdiccionals que correspon, per depurar aquestes responsabilitats. Per tant, crec que queda palesa aquesta situació de paradoxa amb la que iniciava la meva intervenció.

I, en tot cas, amb la necessitat, diguem-ne, que s'hagin emprès o adoptat les mesures correctives necessàries, des d'un punt de vista institucional. No només les onze observacions resoltes, les vuit que ho han estat parcialment i les set pendents, sinó també, insisteixo, des d'un punt de vista institucional, per preservar el bon nom i la funció necessària per al país de l'Oficina Antifrau de Catalunya. Només recalcar

que el que –si em permeten l'expressió– vigila, també, en un sistema democràtic ha d'estar vigilat per tal de preservar, diguem-ne, el normal i correcte funcionament de les institucions. I que, en aquest sentit, aquest informe recau, doncs, justament en aquesta funció i que permet que les institucions millorin en aquest sentit. Moltes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, diputat. Ara, pel Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el senyor Andrés Bello.

Andrés Bello Sanz

Bueno, muchas gracias. *Síndic*, gracias. Antes ha agradecido que le agradezcan. Pues yo se lo agradezco, pero es que, además, en este caso se lo tengo que agradecer especialmente porque entiendo que ha sido un informe duro, porque bueno..., lo hemos leído y su comentario final, al que luego me referiré, pues..., está motivado, ¿no? La verdad es que me he tenido que leer el informe más de una vez. Yo no tenía antecedentes. Soy nuevo aquí, en el Parlament. Y..., porque me costaba creerlo. Me costaba creer que una oficina que tiene este nombre sea capaz de gestionar así. Cuando uno lee el título de la oficina, Oficina Antifrau, ¿no? Uno dice, bueno, pues esto debe ser un modelo de pulcritud en la gestión y de cumplimiento estricto de la legalidad.

Es lo que un ciudadano, cuando ve una cosa de estas, dice bueno, esta gente debe ser tremenda, ¿no? Y no lo es. Y la verdad es que lo que hemos leído sorprende, ¿eh? Sorprende, ¿no? Sorprende la cantidad de irregularidades. Fundamentalmente, además, en el ámbito de personal, ¿no? Porque, además de ser honrado, hay que parecerlo. Y yo le hago una pregunta, que es si estas personas han devuelto el dinero que se han llevado indebidamente. Bueno, pues, luego hay otras irregularidades, en fin, en materia de selección de personal, las habituales en materia de contratación, bueno..., ya las hemos comentado. Ya ha comentado usted también anteriormente. Y quiero recalcar la que aparece en la página 29 de su informe, en el punto 3.1, las incidencias detectadas en las observaciones 11, 13, 15 y 17, es decir, cuatro de ellas pueden dar lugar a hechos perseguibles administrativa y judicialmente.

O sea, señores, los señores de la Oficina Antifraude realizan actividades que pueden ser perseguidas judicialmente. Por mucho que lo leo no me deja de sorprender. No vamos a detallar las incidencias, ya..., en fin, están bastante bien detalladas. Pero sí que quiero hacer una mención, como he comentado, a su último comentario, el último comentario del informe. También en la misma línea que ha comentado..., muy parecida a la línea que ha comentado mi predecesor, que sorprende que el auditado intente defenderse desacreditando al auditor. Yo, sinceramente, llevo toda mi vida profesional en estos temas, jamás lo había visto. Yo nunca lo había visto. O sea, se lo puedes decir, oye, pues, que no sé, te has excedido en el comentario. Pero vamos, no sé, yo no lo había visto. Y..., en fin, no sé, por eso le agradezco su valentía, como he comentado antes, ¿no?

Y..., pues, efectivamente, o sea, todos, incluso aquellos a los que se les ha dotado de más poder que un ciudadano normal, están sometidos al imperio de la ley. Todos. Y todos debemos de someternos...

Fitxer 10

...a lo que dicen los tribunales. Y aquí, además es un buen sitio para recordarlo. Y también, las oficinas fiscalizadoras, que para eso están. Para eso los ciudadanos queremos que alguien vigile el buen uso de los recursos públicos, ¿no? Acabo con una pregunta, que entiendo que no me va a responder, pero que lo pongo como una reflexión, porque es comprometida. Yo digo, como ciudadano, ¿nos merece la pena mantener una oficina que realiza una gestión..., le voy a poner un calificativo, tan nefasta? Muchas gracias.

El vicepresidente

Gràcies, diputat. A continuació, té la paraula, pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, la senyora Montserrat Vinyets.

Montserrat Vinyets Pagès

Gràcies, president. Bé; amb relació a aquest informe, doncs, és prou desolador, no? L'Oficina Antifrau neix amb bona intenció, amb la idea de donar resposta, a posar llum sobre totes aquelles irregularitats que es poden cometre des de l'Administració pública i el que acaba passant és que al seu capdavant s'hi posen persones de poc prestigi, poca diligència. I que, precisament, totes les conductes que ve a recollir aquest informe, precisament el que posen el focus és en el benefici propi d'allò que precisament persegueix l'oficina. Acabar amb els lucre, amb les irregularitats que busquen des de l'Administració pública afavorir determinades persones. Per tant, sort que aquesta oficina únicament tenia les tasques de prevenció i formació i activitats d'investigació i no tenia en el seu objecte tocar massa pressupost, no? Com hem vist amb els altres ens que hem tingut anteriorment, no?, que toquen uns pressupostos molt elevats.

Sort que ells només es dedicaven a activitats de formació, perquè no sabem i no em vull imaginar processos de contractació amb uns elevats pressupostos. Me fa gràcia, també, que des de Vox se'ns recordi, no?, aquest «*imperio de la ley y de los tribunales*», perquè vull recordar, precisament, que una de les persones que ha estat al capdavant de l'Oficina Antifrau, precisament durant els anys més foscos de l'Oficina Antifrau, era una persona que formava part del poder judicial. Llavors, sí, molt bé, submissió als tribunals. Però resulta que es posa al capdavant d'aquesta Oficina Antifrau una persona de la carrera judicial i és el director d'aquesta oficina en la seva època més fosca, en la que es paguen imports en concepte de triennis, com ens presentava l'informe el síndic major, en concepte de 207.000 euros. Que entenc que aquests són triennis que han suportat les arques públiques de la Generalitat quan corresponien al poder judicial.

Una persona que també es dedica a establir complements de qualitat que, com ens han dit, no s'ajusten a dret i que no hi havia cap normativa que els emparés. Per tant, veiem que és molt greu. És molt greu el que va passar a l'Oficina Antifrau. I esperem que es prenguin mesures per tots aquells diners que han anat a les arques de la cúpula directiva d'aquesta Oficina Antifrau de forma absolutament injustificada. Per tant –i també volem ressaltar– que l'imperi dels tribunals també ha de ser objecte de fiscalització per part de tots els contrapoders. Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. A continuació, pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el senyor Joan Carles Gallego. Endavant.

Joan Carles Gallego i Herrera

Gràcies, president. Síndic, agrair l'informe, com no pot ser d'una altra manera. I constatar el que ja s'ha dit, eh?, la paradoxa d'aquesta, diguéssim..., entre que una oficina que té com a funció detectar el frau, té uns comportaments pel que fa als procediments i a la gestió, «*dignos de mejora*» per entendre'ns, no? Però bé, dit això, crec que més enllà de les responsabilitats administratives, judicials, exigibles en funció de les coses que detecta i que constata l'informe, tot i constatar que hi ha alguns canvis en el darrer període, però que hi ha uns elements que hauríem d'exigir la responsabilitat corresponent. Crec que també es constata que possiblement caldrà abordar un canvi de la norma, perquè alguns dels problemes que es detecten és d'algunes inconcrecions o males formulacions en la norma. O sigui, pel que fa als nomenaments dels càrrecs, sigui pel que fa a algunes de les normes de funcionament, o procedimentals, no? per tant, diguéssim, exigim responsabilitats.

O sigui, agrair l'informe, crec que deixa les coses molt clares. Constatem que hi ha hagut, en el darrer període, alguns canvis a millor, però que hi ha responsabilitats exigibles i que caldria canviar la norma i tal. Res més, gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, diputat. Pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat Josep Rius. Endavant.

Josep Rius i Alcaraz

Sí; moltes gràcies, president i síndic major, per l'informe. Deia el company socialista que era una paradoxa, realment. I se n'han fet ressò altres companys meus. Jo crec que és una escandalosa paradoxa, potser podríem dir-li el que aquest informe, d'alguna manera, ha reflectit. Molt breument: és un informe, com ha recordat el síndic major, que va ser d'un mandat que va fer el Parlament de Catalunya per..., fins l'any 16, que es va ampliar, jo crec que encertadament, per tal de poder donar també un retorn de si s'havien esmenat o complert algunes de les recomanacions i de les

mesures que es van dur a terme. Jo, el que el diputat Riba ha llegit, realment, quin és l'objectiu de l'Oficina Antifrau i d'aquí jugava, diguem-ne, amb la paraula paradoxa. I, per tant, no ho repetiré. Però sí, efectivament, crec que la majoria d'aquestes observacions, que no són gens menors, com hem dit aquí, que fa la Sindicatura, fan referència al període on el senyor De Alfonso, diguem-ne, era director.

I crec que val la pena recordar, també, que aquest senyor va ser cessat per pràcticament unanimitat del Parlament. Van votar tots els grups parlamentaris, excepte el PP, si no recordo malament, en aquell moment, perquè se'l cessés, per una negligència notòria i per un incompliment flagrant de les seves obligacions. I realment, el motiu pel qual es va acabar cessant aquest senyor va ser per la difusió d'unes converses amb un exministre del Partit Popular, el senyor Fernández Díaz, on realment es conspirava contra dirigents independentistes. I, a més, contra els interessos de tots els catalans. Està molt allunyat de la democràcia que volem construir –o que, si més no, des de Junts per Catalunya volem construir– i estic convençut que la resta de companys, o la majoria de companys que estem aquí presents volen fer. I, en canvi, algunes actituds que malauradament l'Estat espanyol, per contra, es consoliden.

En aquest període, la Sindicatura..., s'ha fet referència, eh?, constata una llarga llista d'incidències. Algunes, com s'ha dit també, que poden donar lloc a, diguem-ne, ser fets que siguin perseguibles administrativament i judicialment, com el cobrament de triennis i complements, no?, de manera indeguda, al director i a altres, segurament, mentre es vantava d'haver-se carregat el sistema de salut de Catalunya. L'incompliment de mesures de contenció de la despesa en una època de crisi econòmica, on tots els catalans ens vam haver d'estrènyer el cinturó d'una manera, doncs, molt forta. I entre aquests, els tiquets restaurant. Que, permeteu-me, també, que faci una mica de sorna, desconec si algun d'aquests tiquets era amb el ministre Fernández Díaz, precisament, els que els van perseguir. I també l'ús d'excels i de words enlloc de programes de gestió pressupostària de contractació pública i un registre de factures.

I, per no parlar, que tampoc hi havia un portal de transparència, com fa referència el mateix informe. Vull també –i és veritat i crec que és de justícia– mencionar que, de totes aquestes relacions d'incompliments que s'han fet o d'irregularitats que s'han dut a terme, s'han resolt o estan en tràmit de resoldre's a partir del 2017, amb el canvi, amb l'entrada del nou director, amb el senyor Gimeno. Queden encara algunes actuacions per dur a terme, que confiem que es resolguin ben aviat. I ha fet referència al tema de les taules salarials, si no m'equivoco, en la seva exposició. I, per tant, només em queda agrair aquest informe i donar-li les gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. A continuació, té la paraula pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la diputada Lluïsa Llop.

Lluïsa Llop i Fernàndez

Gràcies. Gràcies i bon dia, síndic major, malgrat ser gairebé la última intervenció, sí que és la primera vegada que intervenc amb vostè a la mesa. I aprofito, també, perquè és la primera en aquesta legislatura en que tornem a coincidir en aquesta comissió. I, per tant, reiterar-li la col·laboració del Grup d'Esquerra Republicana en tot el que estigui a la nostra mà pel bon funcionament, tant d'aquesta comissió, com de tot el que puguem ajudar en el funcionament de la Sindicatura pròpiament. Anant pròpiament al tema, permetin que comenci aquesta intervenció fent una mica de contextualització. Per Esquerra Republicana, un partit amb noranta anys d'història impol·luta, amb dos presidents jutjats per defensar la democràcia i l'autogovern d'aquest país, però sense cap cas de corrupció d'un càrrec públic, és absolutament cabdal garantir a les administracions la lluita contra la corrupció.

Com a garantia, pròpiament, de l'honestedat d'aquestes i d'un bon servei a la ciutadania. Per això, l'any 2008 des d'Esquerra es va impulsar molt decididament la creació d'aquesta Oficina Antifrau de Catalunya. Un projecte que enteníem pioner, que havia d'anar a prevenir el frau i a fiscalitzar el sector públic. I que, lamentablement, com explicava abans el síndic, es va desviar quan, després de la tràgica mort del seu primer director, el senyor Martínez Madero, doncs, hi va accedir en De Alfonso com a director. I tots sabem com va anar. Recordem perfectament, com deia abans el diputat, les converses que es van difondre d'aquest individu

parlant amb el ministre d'Interior en aquell moment, del PP. On no només anava contra una institució catalana, sinó que admetia haver instrumentalitzat una administració catalana, perquè precisament anés en contra de la ciutadania i fes mal, des del seu sistema sanitari a tot allò que correspongués.

Per tant, aquí estem davant d'una situació en què moltes vegades en aquesta comissió ens hi trobem, doncs, de coses que no es fan prou bé, que hi ha errades administratives. Però aquí, el que sí que més hi podem pressuposar és tota una sèrie d'utilització d'una institució que dona com a resultat, també, tota una sèrie de pràctiques. Per tant, un director de l'Oficina Antifrau que va voler fer servir aquesta institució, que ha de garantir la pulcritud de les administracions catalanes, com una pota més de les clavegueres de l'Estat en contra d'una voluntat legítima i democràtica de decidir del poble català. Tots som molt conscients que ens queda molt per tenir unes administracions exemplars. I jo crec que els que formem part d'aquesta Comissió de la Sindicatura de Comptes segurament un pelet més, perquè anem veient, moltes vegades, no fruit d'una mala intenció, però sí moltes vegades de mala praxis, doncs, de les coses que anem trobant i van succeint.

Però dol especialment que aquestes pràctiques es donin en la institució que, per definició, ha de ser precisament la garantí de la transparència i de la integritat de les administracions i del personal al servei de la ciutadania de Catalunya. I que té com a objectiu prioritari prevenir i investigar possibles casos d'ús o de destinació fraudulents de fons públics. No entro en la relació exhaustiva de les 26 observacions que en fa la Sindicatura. El que té, al final, és que segurament moltes de les coses que es podrien dir, doncs, ja les han anat dient els diputats i les diputades que m'han precedit. Però sí que crec que val la pena posar dos exemples. Per exemple, començaria dient: una institució com l'OAC, que, en el període 2010-2016 –i ho comentava el diputat que m'ha precedit– feia servir fulls de càlcul i documents word per tenir un control de la seva comptabilitat. Això, extret de context podríem dir, bé, era fa uns anys..., segurament ho haurien d'haver fet així, però bé, eren coses que passaven...

Però coses com que ja tinguis una eina com l'e-FACT però continuïs fent servir uns sistemes diferents, home, no deixa de ser sospitosa. Perquè sí que tens eines i, en

canvi, no les estàs fent servir. O coses com que en els anys 2012-2016, les incorporacions de personal, com així es recull a l'informe, es fessin de forma directa, sense el procediment competent, quan els anys anteriors, el 2010 i el 2011 sí que s'havien fet bé i s'havien fet amb les seves corresponents convocatòries públiques, home, doncs, fa dubtar, evidentment, d'uns anys d'una direcció concreta i en un sentit concret, instrumentalitzant una institució. Jo voldria acabar aquesta intervenció remarcant aquest període especialment negre de l'Oficina Antifrau de Catalunya. Insisteixo, que segurament portaven la institució cap una direcció, però precisament separant la institució d'això. Perquè que les persones puguem malmetre una institució no vol dir que aquesta, en sí mateixa, no tingui uns objectius que siguin lloables, que ha canviat aquella direcció. La mateixa Sindicatura diu que hi ha coses que ja s'han anat revertint des de llavors. I, per tant, nosaltres el que volem posar en valor és aquest valor que ha de tenir l'Oficina Antifrau per les institucions catalanes, com a garant d'aquesta netedat i de la transparència d'elles.

I el que li recomanem és que necessitem que, perquè esdevingui l'eina que el país necessita, doncs, que faci compliment no només de fer complir les demés institucions, sinó també ella, íntegrament. I, a més a més, ho faci inclús en tots els temes administratius, per molt menors que a vegades...

Fitxer 11

...li puguin semblar. Perquè és imprescindible que sembli allò que ha de fer com a una institució cabdal pel país. Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. I ara, novament és el torn del síndic major (*Andrés Bello Sanz demana per parlar.*) Ah...

Andrés Bello Sanz

Si me permite, yo quería responder una alegación que me ha hecho directamente..., una alusión, perdón, directamente, la señora diputada de la CUP. ¿Puedo? Brevemente, ¿eh?

El vicepresident

Muy breve.

Andrés Bello Sanz

Ha dicho la señora diputada de la CUP. O ha..., no sé, cabria interpretar que nosotros hemos tenido algo que ver con el nombramiento de este caballero al que tanto se alude. Yo quiero leer, en el propio informe de la Sindicatura, en la página 10, dice..., la organización de esta oficina, dice: «El director o directora del OAC es elegido por el Parlamento, a propuesta del Gobierno, entre los ciudadanos mayores de edad que cumplan las condiciones de idoneidad, probidad, profesionalidad, necesarias para ejercer el cargo. La persona candidata es elegida por el Pleno del Parlamento, por mayoría de tres quintas partes.» Muy bien. El Parlamento eligió a este señor...

El vicepresident

Hauria d'anar acabant, diputat. Gràcies.

Andrés Bello Sanz

Entiendo, incluso, que muchos de ustedes lo eligieron. Se equivocaron, es evidente. Pero nosotros no tenemos nada que ver con este hombre. No estábamos aquí. Y yo quería dejarlo claro. Que, en fin, entiendo que ya todo el mundo lo conoce.

El vicepresident

No sé si..., deixaríem..., ho deixaríem aquí (*Montserrat Vinyets Pagès demana per parlar.*)

Montserrat Vinyets Pagès

Sí?

El vicepresident

I ara sí...

Montserrat Vinyets Pagès

Bé; jo només volia dir que, en cap moment he insinuat o de les meves paraules crec entendre que no..., no es podia deduir que insinués que VOX havia tingut algun tipus

d'intervenció en el nomenament d'aquest senyor. Únicament em referia al fet, a la constant i persistent i pesada, sempre..., recórrer a la idea de la submissió als tribunals. I només volia posar en relleu que moltes vegades, als tribunals també hi ha persones, doncs, que s'ha de posar en dubte tot allò que fan. Tot i formar part de la carrera judicial.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara sí que té la paraula el síndic major.

El síndic major

Gràcies, president. Només..., faré dues apreciacions que han anat sortint en el debat d'aquest informe. Un, que es podria generalitzar. És a dir, nosaltres, la Sindicatura, perquè la nostra norma així ho té i, a més, ho fem perquè creiem que ho hem de fer, cada vegada que en el nostre informe veiem que hi ha indicis d'algun tipus de responsabilitat, sigui penal, laboral, fiscal, administrativa, estem obligats –i ho fem– d'identificar-ho, és a dir, identificar això pot ser indicatiu. Que només arribem aquí, és a dir, nosaltres no jutgem. Aleshores, què fem quan trobem aquestes qüestions? Ho enviem a aquella entitat que creiem que ho pot investigar i, al final, resoldre. En aquest cas, ho hem enviat..., sempre ho enviem a la Fiscalia i al Tribunal de Cuentas, perquè per norma, ells sempre ho tenen. Però, a més, si creiem que hi ha un indicatiu penal ho enviem a la Fiscalia de l'àmbit penal.

En aquest cas, la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que és el que vam fer en aquest cas. També –i no és en aquest cas, però ho hem fet altres vegades, poques, però ho hem fet– ho podem enviar a la Inspecció Laboral, Inspecció Tributària, quan veiem que hi ha un indicatiu d'algun àmbit d'aquests ho hem fet. Poc, però ho hem fet. I, a més d'això, el Tribunal de Cuentas, en el que és la jurisdicció de responsabilitat comptable, que darrerament tothom la coneix i fa quatre o cinc anys ningú sabia exactament què era..., és a dir, és la que s'encarrega de, al final, de valorar si hi ha un indicatiu, si és cert i, a partir d'aquí, obre un expedient que s'acaba, doncs, fent un judici de responsabilitat comptable de l'àmbit que sigui. En aquest cas, no està resolt del tot. Perquè a més, això pot ser més llarg si arriba al Suprem. És a dir..., però està en marxa. És a dir, el procediment a partir de la informació que ve al nostre informe.

També és cert que moltes vegades aquestes autoritats el que fan és que ens demanen més informació. O sigui, no només li donem l'informe, sinó que a nosaltres ens demanem, doncs, els contractes, les factures, els rebuts. Aleshores els enviem tot el que ens demanen i aleshores aquí complim, en aquest cas. En aquest cas, em preguntaven si han tornat els diners. Jo em sembla que només en un tema laboral, que és més ràpid, sí que hi ha hagut un acord. És a dir, en els altres, encara està a l'aire. I després, una petita anotació, respecte a les funcions d'aquesta Oficina. No soc qui per poder dir si són necessàries o no..., jo..., bé, jo crec que sí que són necessàries. I la prova és que aquestes oficines, cada vegada n'hi ha més. És a dir..., el que sí que deixo a l'aire és on han d'estar. Hi ha oficines com, per exemple, a Galícia, que estan dins de la Sindicatura de Comptes de Galícia, és una part de la Sindicatura.

I altres, com a València i Balears, que estan com a..., igual que a Catalunya, que és una oficina a part del que és la Sindicatura. El que és cert és que treballem amb dos formats diferents. I això, ens obliga i ho hem fet i jo vaig signar-ho, amb el senyor Daniel de Alfonso, un conveni de col·laboració. Perquè ells reben denúncies. I, a partir de les denúncies obren una investigació que pot arribar a arxivar-se, com expliquen a l'informe, o que pot deduir-se un indicati del que sigui, ho porten normalment a la Fiscalia. Nosaltres, quan rebem denúncies moltes vegades no podem actuar. Perquè nosaltres actuem d'ofici. És a dir, actuem o perquè el Parlament ens demana que analitzem un informe, o perquè el Ple, a partir de la informació que té, decideix fer aquell informe. Però no contestem les denúncies. Com no sigui que aquella denúncia comporti una informació que creiem prou valuosa com que d'allà pugui arribar a convertir-se en el nostre pla de treball una investigació.

Aleshores, aquest conveni el que fa és dir, si la denúncia arriba a la Sindicatura i veiem que és prou sòlida..., hi ha vegades que les denúncies no s'aguanten per cap lloc..., és a dir, si veiem que és sòlida, l'enviem a l'Oficina Antifrau. És a dir, que és la que rep la denúncia i té un format d'investigació de les denúncies. De la mateixa manera que l'Oficina Antifrau, aquelles denúncies que entrarien dintre del nostre àmbit, perquè hi ha una mala utilització de l'organització, dels cabdals públics, etcètera, ens informa de què estan investigant per si, a partir..., nosaltres creiem que és una investigació que potser l'estem portant en paral·lel i no ho sabem. És a dir,

que els dos estem investigant l'Hospital de Sant Pau, per dir-ho així. Aleshores, per posar-nos d'acord i no repetir la informació. És a dir, hi ha un cert acord de funcionament. Que, de fet, això d'alguna manera, refuta el que la funció de l'oficina és bona i crec que s'ha de fer.

El que sí que hi ha diferents maneres de solucionar-ho. O estar per separat i conveniats, protocolaritzats, com ens ordenem, o tots dintre de la mateixa unitat, que és el que altres..., això és una decisió que a mi se m'escapa. Perquè cada..., això depèn de cada àmbit i... De fet, les oficines són complexes. Només un exemple per acabar, en aquest àmbit. L'Oficina Antifrau de la Comissió Europea, que va ser una de les primeres que es va crear, va ser molt controvertida. I va iniciar-se, va acabar-se, la van haver de refundar una altra vegada, perquè no funcionava. És a dir..., perquè no és senzill. És a dir, muntar una oficina que funcioni. Entre altres coses, perquè..., i passa en totes, el seu àmbit de competència és..., quan entres en detall és molt relatiu. Perquè, per una banda hi ha que tampoc ells són òrgans judicial ni fiscalia, per investigar i prendre decisions, ni tampoc són policia, per dir-ho així.

I, per altra banda, hi ha les sindicatures de comptes, els tribunales de cuentas, que també fan la nostra funció. És a dir, estan entremig d'aquests dos àmbits. Això ho entenc, que és difícil, però la funció crec que és important. I per acabar, em sembla que ha sortit per aquí i, a més, ho he dit jo, la recomanació que li donem a l'Oficina Antifrau és que..., i a més, és certa, és que la seva norma és la que va dissenyar el senyor Martínez Madero l'any 2006. I era una norma que jo crec que estava pensada per una oficina diferent de la que és ara, com ha passat a moltes oficines. Que amb el temps s'ha anat desplegant amb una funció, ha anat creant altres àmbits diferents dels que estaven pensats. I aleshores, probablement s'ha de fer i el mateix senyor Gimeno ho ha demanat en seu parlamentària, de tornar a fer una relectura de la llei, per canviar coses i intentar...

Intentar, no, aconseguir donar un substrat normatiu prou vàlid perquè totes les accions que hagi de fer aquesta oficina estiguin emmarcades en una norma. És a dir, atès..., i això, torno a dir, atès que viuen de la Llei que es va crear quan l'oficina inicialment –i jo vaig tenir la sort de poder participar en varis debats– estava pensada per una cosa diferent. És a dir, no estava pensada exactament pel que està fent ara.

Aleshores, per això una de les recomanacions, crec, probablement la que resumeix tot, és que hi hagi una revisió de la norma per intentar actualitzar, per actualitzar el que es cregui en aquesta casa que ha de ser aquesta oficina, com ha de funcionar. Res més.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyor Amat, síndic major, per les explicacions dels informes. Ara, per cloure la comissió o... *(Veus de fons.)* Li passo la paraula al president *(Pausa.)*

El president

Perdoneu, eh? Molt bé, ja per..., sí, ara acabar, saben que la Mesa de la Comissió ha de fixar un termini per presentar les propostes de resolució subsegüents als informes que han estat objecte de debat el dia d'avui, inclòs el Compte General de la Generalitat. Aquest termini, el que vam acordar amb els portaveus l'anterior vegada és que fos de cinc dies. Si els semblés bé als portaveus mantindríem la mateixa dinàmica. I que, per tant, finalitzarà el dilluns 27 de setembre, a les 10.30 hores. D'acord? *(Joan Carles Gallego i Herrera demana per parlar.)* Sí, senyor Gallego...

Joan Carles Gallego i Herrera

Jo, una qüestió que segur que no ve a to, però és que ara se m'ha ocorregut. Clar, ara presentarem el Compte General del 2018 en un ple. Suposo que, d'aquí a poc presentaran el del 2019 aquí, per tornar-lo a presentar en un altre ple. Una miqueta més endavant, presentarem el del 2020. No sé quan pot trigar. També, per tal... No sé si valdria la pena que ens poséssim al dia, com més aviat millor. I potser podríem plantejar, si és possible, a la Mesa si pogués ordenar això de tal manera que el 18 i el 19 es pogués veure al mateix moment. No ho sé, si és possible o no. Ho dic perquè, és que sinó anem acumulant aquí coses. Però bé..., potser probablement no ve a to, eh?, però...

El president

No, per part de la Mesa no hi hauria cap inconvenient. El que ens hem d'adequar, en tot cas, és al ritme que hi ha. I com ha dit abans el senyor Amat, el síndic major, estan, diguem-ne, accelerant. Hem entrat al..., vam veure, al principi de la legislatura,

en el Parlament, al Plenari el 16 i 17. Ara farem curs, diguem-ne, al 18. El 19 ens han dit que estava proper a ser tramitat i tal. No és tant una qüestió de la Mesa, que estaríem encantats, sinó d'adequar-nos al ritme. Que, com ha dit –torno a dir, eh?– el síndic major, estan, estem apropant-nos en aquest punt. Moltes gràcies.

Respecte al tema de les PRs, tots conformes? Molt bé. Doncs suspendríem la sessió, recordant-los que reprendrem la mateixa el proper 14 d'octubre, amb el debat i votació de les propostes de resolució subsegüents als informes que hem debatut avui. Moltes gràcies a tots i totes i molt bona tarda, ja. I gràcies al síndic per la seva contribució.

La sessió se suspèn a...